

SỰ CHỌN NÀNG DÂU

Rất nhiều người đau. Tôi không thể đến với tất cả họ cùng một lúc được. Nhưng, hãy lắng nghe.

² Tôi chắc chắn cảm thấy hạnh phúc có mặt trở lại tại đây, tối nay, trong thánh phòng đẹp đẽ này, giữa nhóm anh em tuyệt vời này. Và chúng tôi đã đi vào, ngoài đó, cách đây một lát, nhiều người đang đứng trên đường nói họ không thể vào được. Và tôi nói, “Ồ, tôi có thể kiếm cho quý vị chỗ nào đó.” Và người ta không muốn để họ vào. Vì vậy tôi lấy làm tiếc chúng ta không có đủ chỗ cho họ. Họ nói tăng hàm, cũng đây. Và vì vậy chúng ta lấy làm tiếc về điều đó. Nhưng chúng ta thấy hạnh phúc được có mặt tại đây, và vui mừng thấy tất cả nhóm quý vị mục sư truyền đạo tốt quý này, những thương gia tại đây, và tất cả các phái đoàn từ các miền khác nhau của đất nước.

³ Tôi có đặc ân lớn để giảng sáng nay tại buổi điểm tâm, mà tôi chắc chắn ấp ủ niềm vinh dự được giảng trước những người tốt đẹp như vậy. Tôi giảng về đề tài: *Vỏ Trấu Sẽ Không Được Kế Tự Với Hạt Lúa Mì*. Tôi đã chưa giảng xong điều đó. Và đó không phải là—là lỗi của anh em ấy. Anh ấy cố bảo ban quản lý để chúng ta ở lâu hơn một chút, nhưng họ thật sự không chịu. Chắc chắn tôi biết ơn về điều đó, Anh Demos ạ. Điều đó rất, rất tử tế. Chắc chắn tôi cảm ơn anh em về sự tử tế của anh em, mỗi người và mọi người. Nhưng họ thật sự không cho phép chúng ta làm điều đó. Vậy chúng ta chỉ phải—phải kết thúc. Tôi sẽ chọn điều đó, một thời gian nào đó, để giảng đề tài đó cho xong: *Vỏ Trấu Sẽ Không Được Kế Tự Với Hạt Lúa Mì*. Anh em hiểu điều đó không, những anh em mà đã có mặt tại đây? Tôi hi vọng có đủ để nó được hiểu.

⁴ Bây giờ, tôi biết, tối nay, cũng có, một cuộc hội thảo, vì vậy tôi không muốn giữ anh em ở đây đủ lâu để anh em bỏ lỡ dịp đó. Bởi vì, tôi nghĩ chắc chắn đó là phần dành cho—cho những người tin Ngũ Tuần, cuộc hội thảo đó chúng ta đã thấy tối hôm nọ. Nhóm người tốt đẹp như vậy, những câu giải đáp thật tuyệt vời như vậy, thẳng thắn. Nó đã khiến cho tôi cảm thấy thực sự

để chịu, để thấy điều đó. Tôi tin rằng Chúa sẽ ban phước cho nó, tối nay. Và bất kỳ ai nhìn xem, xin cho họ tin. Đó sẽ là lời cầu nguyện chân thành của tôi.

⁵ Và rất nhiều bản báo cáo đến, trong ngày hôm nay, bằng thư và bằng các cuộc gọi, về rất nhiều người được chữa lành trong buổi nhóm này. Tôi thật vui về điều đó. Đó, đó là, thấy những người đau ốm, đó là loại chức vụ của tôi.

⁶ Tôi—tôi đến đây để giảng. Tôi, anh em biết, tôi không phải là thầy giảng. Nhưng tôi, với điều này, vốn ngữ pháp Kentucky của tôi, “his, hain’t” và—và tất cả các từ đó, vì vậy tôi—tôi không thể nói như những gì chúng ta gọi là một thầy giảng hiện đại của ngày nay. Tôi—tôi không thể đạt đến chỗ đó, vì tôi—tôi không có học vấn.

⁷ Nhưng tôi thích diễn tả những gì tôi biết về Nó, cho những người khác, hay những gì tôi cảm thấy rằng tôi biết về Nó, cho những người khác, tôi đã học biết Nó như thế nào, Ngài như thế nào đối với tôi. Ngài là tất cả đời sống tôi, tất cả điều tôi từng có thể mong đợi xảy ra, và thật nhiều hơn tôi từng nghĩ, tôi từng, rằng hầu như tôi không có, một người bạn, trên đất, khi tôi còn bé. Nhưng chắc chắn tôi biết ơn những người bạn lớn ngày hôm nay.

⁸ Tôi thì...[Một anh em nói, “Có trực trực về việc nghe ở phía sau đó, Anh Branham. Đến gần hơn.”—Bt.]Ồ, tôi xin lỗi. Tôi—tôi hầu như không tập trung ở đây, chỗ nào đó, anh ấy nói.

⁹ Bây giờ, trở lại ngay vào buổi nhóm, chúng ta hãy lật ra đọc vài câu Kinh Thánh. Tôi—tôi luôn thích đọc Kinh Thánh, bởi vì Nó là Lời Đức Chúa Trời. Tôi tin điều đó. Và tôi tin Đó là Lời không thể sai lầm của Đức Chúa Trời. Và bây giờ tôi có một vài câu Kinh Thánh đã được viết xuống ở đây, và một số ghi chú tôi muốn đề cập, trong vài phút, có lẽ trong bốn mươi lăm phút.

¹⁰ Và rồi chúng ta sẽ ra về đúng giờ để xem cuộc hội thảo tuyệt vời này lần nữa tối nay. Và tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục ban phước cho anh em qua đó. Và tôi biết điều gì anh em phải làm. Và tuy nhiên, tôi cho rằng mình lái xe đến Tucson, tối nay, đây, vậy anh em có thể tưởng tượng. Đó là mười giờ lái xe.

11 Và tôi sắp ra nước ngoài, và tôi phải chích ngừa bệnh sốt vàng da sáng nay ở chính phủ. Vì vậy tôi—tôi phải đến đó. Tôi đã hoãn lại, ngày nọ, và họ sẽ không chấp nhận “không” cho câu trả lời lần nữa bây giờ. Và tôi phải chích ngừa thêm bệnh uốn ván và bệnh thương hàn, và những người nâng đỡ tôi.

12 Vì thế, tôi, rất cảm ơn về cơ hội này, và—và buổi nhóm tốt đẹp này chúng ta đã có trước hội đồng. Điều đó chắc chắn làm cho tim tôi hồi hộp. Anh em là một nhóm người tốt đẹp. Tôi tin Chúa sẽ ban phước cho anh em.

13 Khi giờ vĩ đại từng...Quái vật lớn đó đang nằm trên xa kia, tự lật mình trên Alaska, cách đây vài ngày, sáng nay lại quấy đuôi, xuống dọc theo, chung quanh ở Washington. Nó có thể hướng đầu lối này, dễ dàng hết sức. Nếu Thánh Linh đã từng bảo tôi chắc chắn...

14 Một người nào đó đã được trả lời...đã hỏi tôi rằng, “Có phải nó sắp xảy ra ở đây không, Anh Branham?” Không, tôi không biết điều đó. Tôi thật không biết, cho đến chừng tôi biết. Đó là sự thật.

15 Tôi luôn muốn thành thật với anh em. Tôi thật sự sẽ không có phỏng đoán, nảy ra ý tưởng nào, hay một số điều, mà tôi tin, hay điều gì giống như thế. Khi tôi bảo anh em, nó sẽ xảy ra. Ồ, Ngài phải bảo tôi, trước tiên, và rồi tôi sẽ nói cho anh em. Tôi—tôi biết cả thế giới đang trong tình trạng rung động. Chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng. Nhưng một điều tôi cố gắng để...

16 Anh Shakarian có nói sáng nay, cách mà anh thường đi qua những hàng cầu nguyện như thế nào, và xuống đó và lấy những thẻ ấy trước khi dân sự đi lên, và nhìn xem chúng, và xem thử—xem thử tôi đã bảo những gì họ đã viết ra ở đó. Họ viết tất cả các thứ trong các thẻ cầu nguyện của họ, anh em biết, và anh ấy chỉ muốn xem thử nó có đúng không. Anh ấy nói, từ một trăm thẻ mà anh đã kiểm tra, chưa bao giờ có một điều gì sai. Sẽ không bao giờ có việc sai, đấy, bởi vì, chừng—chừng nào đó là Đức Chúa Trời. Nếu tôi đã từng tự áp đặt mình vào đó, thì nó sai ngay ở đó từ đầu.

17 Một cô bé mà cha của cô đang ngồi, lắng nghe tôi bây giờ, đến gặp tôi, cách đây không lâu. Cô có một giấc mơ. Cô nói, “Anh Branham, giấc mơ này có nghĩa là gì?”

18 Tôi nói, “Tôi không biết, em gái à. Tôi sẽ phải nhận ra, nếu Chúa sẽ bảo cho tôi.” Vậy tôi tiếp tục và cố cầu xin Chúa, và Ngài chẳng hề phán bảo tôi.

19 Cô bé quay trở lại lần nữa. Cô hỏi, “Thế thì, bây giờ sự thông giải giấc mơ của tôi là đâu?”

20 Tôi đáp, “Hãy đến đây, em à, ngồi xuống.” Tôi nói, “Cha mẹ em là những người bạn rất tốt của tôi. Hiểu không? Và họ đã đến từ Canada, đã nghỉ hưu, và kiêu ngạo ở đây với tôi. Họ tin điều này, những gì tôi đang cố gắng nói ra. Và tôi không bao giờ, cố ý, nói điều gì sai với ai, trong đời tôi. Nếu tôi...Tôi nghĩ tôi biết giấc mơ có nghĩa gì. Nhưng cho đến khi chính tôi thấy giấc mơ đó, và rồi Ngài phán với tôi nó có nghĩa gì, tôi không thể bảo cho em. Hãy xem, nếu tôi chỉ thêm dẹt điều gì đó, sẽ có lúc em cần tôi giữa sự sống và sự chết, và lúc ấy em sẽ không biết có nên tin tôi hay không.”

21 Nếu tôi bảo với anh em điều gì trong Danh Chúa, thì thực sự là điều đó. Đó là Ngài đã bảo tôi điều đó. Và cho đến nay, trong tất cả những năm tháng này, khắp cả thế giới, và trên khắp thế giới, Nó chưa hề có một lần nào bị sai. Bởi vì...Và, giờ đây, anh em biết con người không thể không sai lầm được. Phải nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm điều đó.

22 Và bây giờ tôi có một Sứ điệp mà tôi chịu trách nhiệm. Và nhiều lần tôi đã được coi là, ở giữa dân sự, à, có lẽ ai đó chỉ không ngồi xuống và suy nghĩ một phút, rằng tôi là một—một, ồ, một người kinh khủng, rằng tôi không thích mọi người, và tôi luôn gay gắt với họ. Và không phải vậy. Không phải vậy. Tôi yêu mọi người. Nhưng, anh em biết, tình yêu là sửa lại cho đúng.

23 Nếu bé trai của anh em đang ngồi trên đường phố ngoài kia, và anh em nói, “Junior, con yêu dấu, bố không muốn con ở ngoài đó, nhưng...” Và những chiếc xe hơi đang chạy ồn ào bên nó, và anh em đem nó vào. Nó lại chạy ra. Ồ, anh em nên sửa trị nó.

Nếu anh em yêu thương nó, anh em sẽ làm vậy. Anh em phải chỉnh sửa.

24 Nếu anh em thấy một người đang trôi trên sông, trong một con thuyền nhỏ, đến một thác nước, mà anh em biết rằng con thuyền đó sẽ chìm khi nó tông vào ngọn thác, liệu anh em sẽ nói, “John, anh, có lẽ anh phải suy nghĩ một chút, có lẽ anh không nên làm thế”? Nếu tôi biết anh ấy sẽ không làm thế, tôi sẽ hầu như giật anh ta ra khỏi con thuyền, nếu có thể được, bởi vì chính là tình yêu thương mà làm điều đó.

25 Và bây giờ, trong những Sứ điệp này mà tôi giảng, tôi không bao giờ cố mang vào bất kỳ tín lý nào, hoặc đại loại như vậy. Tôi—tôi làm điều đó trong hội thánh của riêng tôi. Nhưng ở đây giữa những người nam và người nữ thuộc các hệ phái khác nhau và những ý tưởng khác nhau, tôi chỉ cố gắng theo một hình thức dung hòa, giải thích; nhưng đủ tới nơi nếu anh em được sinh bởi Linh Đức Chúa Trời, tôi tin anh em sẽ hiểu những gì tôi muốn nói, giữa những người Cơ-đốc, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, bất cứ cái gì nữa.

26 Bây giờ, tối nay, tôi muốn lật ra Sáng thế ký, chương 24. Tôi muốn đọc...bắt đầu câu 12 của chương thứ 24 Sáng thế ký.

Và người nói rằng, Hỡi CHÚA Đức Chúa Trời...của chủ Áp-ra-ham tôi ơi, tôi cầu xin Ngài, giúp cho tôi được thành công tốt đẹp ngày nay, và tỏ lòng nhân từ với chủ Áp-ra-ham tôi.

Này, tôi đứng gần bên giếng nước; và các con gái của dân trong thành sẽ ra đi xách nước:

Và xin cho được ứng nghiệm, rằng người gái trẻ nào mà tôi nói như vậy, Tôi xin nàng, hãy nghiêng cái bình, cho tôi uống nhờ hóp nước; mà nàng sẽ nói rằng, Hãy uống đi, rồi tôi cũng sẽ cho các lạc đà người uống nữa: là chánh người mà Chúa đã định cho Y-sác kẻ tôi tớ Ngài; và nhờ đó tôi sẽ biết rằng Chúa đã tỏ cho tôi thấy sự nhân từ với...với chủ tôi vậy.

27 Và rồi trong Sách Khải huyền. Đó là sách đầu tiên của Kinh Thánh, Sáng thế ký. Bây giờ, trong sách cuối của Kinh Thánh, tôi muốn đọc trong chương 21 Khải huyền, và câu thứ 9.

28 Chúng ta biết điều gì câu Kinh Thánh này trong Sáng thế ký ở đây...Anh em đọc cả chương, nếu anh em muốn. Đó là Đức Chúa Trời đang sai Ê-li-ê-se. Hay là, Áp-ra-ham sai Ê-li-ê-se đi, xin lỗi, để chọn một nàng dâu cho Y-sác. Và nàng Rê-bê-ca xinh đẹp xuất hiện, và trong câu trả lời hoàn hảo cho lời cầu nguyện mà—mà Ê-li-ê-se, tôi tớ của Áp-ra-ham, vừa cầu nguyện.

Bây giờ câu 9 của chương 21 trong Khải huyền.

Và có một vị trong bảy thiên sứ đã cầm bảy bát đựng đầy bảy tai họa cuối cùng, và đến gần tôi, bảo, Hãy đến, và ta sẽ chỉ cho người thấy nàng dâu, người vợ của Chiên Con.

29 Bây giờ tôi muốn lấy đề tài, tối nay, cho điều đó: *Sự Chọn Nàng Dâu*. Và đây là, nếu anh em mà thu âm ở đây muốn, đây là băng ghi âm mà anh em có thể thu và phát ra.

30 Và bây giờ, trong đề tài này, nó hoàn toàn không có nghĩa rằng tôi đang giảng điều này cho hội chúng đang hiện diện này, nhưng những băng ghi âm này đi khắp thế giới. Trên thực tế, chúng được dịch ra, ồ, thật nhiều ngôn ngữ, thậm chí cho các xứ ngoại giáo trên khắp thế giới. Chúng ta gởi cho họ các cuốn băng, miễn phí, theo sự giao lưu của giáo hội. Và chúng được dịch ra. Và tất cả ngôn ngữ qua các khu rừng tại Châu Phi, và đến Ấn Độ, và khắp thế giới, những băng ghi âm này đi đến.

Bây giờ, chọn một Nàng Dâu!

31 Trong nhiều điều của cuộc sống chúng ta được quyền lựa chọn. Lối sống, chính nó, là sự lựa chọn. Chúng ta có quyền đi theo cách riêng của chúng ta, chọn lối riêng mà chúng ta muốn sống.

32 Giáo dục là một sự lựa chọn. Chúng ta có thể lựa chọn chúng ta sẽ được giáo dục, hay chúng ta sẽ không được giáo dục. Đó là sự lựa chọn mà chúng ta có.

³³ Đúng và sai là sự lựa chọn. Mỗi người nam, mỗi người nữ, chàng trai và cô gái, phải chọn hoặc là họ sẽ cố gắng sống đúng hay không sống đúng. Đó là sự lựa chọn.

Sự lựa chọn là điều quan trọng.

³⁴ Đích đến Đời đời của anh chị em là sự lựa chọn. Và có lẽ, tối nay, một vài người trong anh em sẽ có sự lựa chọn đó—đó, về nơi mình sẽ sống Đời đời, trước khi buổi nhóm này chấm dứt tối nay. Sẽ có một lần, mà, nếu anh em khước từ Đức Chúa Trời nhiều lần, sẽ có lúc anh em khước từ Ngài lần cuối cùng. Có một ranh giới giữa ơn thương xót và sự phán xét. Và đó là một điều nguy hiểm cho một người nam hay người nữ, con trai hay con gái, để bước qua đường ranh giới đó, vì không có đường quay lại khi anh em bước qua mốc đó. Vì thế, tối nay, có thể là lúc mà nhiều người sẽ có quyết định của—của họ, nơi họ sẽ trải qua cõi Đời đời vô tận.

³⁵ Có một sự lựa chọn khác mà chúng ta có trong đời sống, đó là, một bạn đồng hành của đời sống. Một thanh niên hay thanh nữ, bước ra đời sống, được—được ban cho quyền để lựa chọn. Thanh niên chọn. Thanh nữ có quyền chấp nhận hay từ khước. Nhưng vẫn là sự lựa chọn, cho cả hai phía. Cả nam và nữ, họ có quyền lựa chọn.

Là một Cơ-đốc nhân, anh chị em, cũng có sự lựa chọn.

³⁶ Anh chị em có quyền lựa chọn nhà thờ, tại nước Mỹ ở đây, cho đến nay, mà các bạn có thể đến. Đó là đặc ân người Mỹ riêng của anh chị em, chọn bất kỳ giáo hội nào anh chị em muốn thuộc về. Đó là sự lựa chọn. Anh chị em không phải đi bất kỳ hội thánh nào, nếu anh chị em không muốn. Nhưng nếu anh chị em cần thay đổi từ Giám Lý qua Báp-tít, hay Công giáo sang Tin Lành, hay đại loại như vậy, không ai có thể bảo hay khiến anh em đi bất kỳ giáo hội nào đó. Đó là sự—đó là sự tự do của chúng ta. Đó là điều nền dân chủ của chúng ta có. Mọi người có thể tự chọn cho mình. Tự do tôn giáo, và đó là một—một điều tuyệt vời. Xin Chúa giúp chúng ta giữ nó chừng nào chúng ta có thể.

³⁷ Anh em cũng có sự lựa chọn. Hay không...Khi anh em chọn giáo hội này, anh em có thể chọn hay không, trong giáo hội này,

hay anh em sẽ chọn một giáo hội mà sẽ hướng dẫn anh em đến đích Đời đời của mình. Anh em có thể chọn một giáo hội mà có tín điều nào đó, mà anh em nghĩ tín điều đó là đúng điều anh em cần. Hoặc, giáo hội khác có tín điều của họ.

38 Và rồi có Lời Đức Chúa Trời, anh em có sự lựa chọn. Anh em phải đưa ra sự lựa chọn.

Có một luật bất thành văn giữa chúng ta, về sự lựa chọn.

39 Tôi tin chính Ê-li, một thời, trên Núi Cạt-mên, sau cuộc chiến đấu đố đầu, trong giờ khủng hoảng lớn mà chúng ta sắp đến ngay bây giờ. Và có lẽ, điều đó có lẽ là anh em hay là tôi, tối nay, chúng ta có sự lựa chọn này, giống như kinh nghiệm Núi Cạt-mên. Thật tình mà nói, tôi nghĩ nó sẽ diễn ra, toàn cầu, bây giờ. Nhưng rồi sẽ có một thời mà anh em phải có sự lựa chọn.

40 Và những anh em ở đây, thuộc các giáo hội hệ phái của mình, chỉ tin điều này, rằng giờ ấy ở ngay trên anh em, khi anh em sẽ đưa ra sự lựa chọn. Anh em hoặc là sẽ đi vào Hội đồng Thế giới, hay anh em sẽ không còn là hệ phái nữa. Anh em sẽ phải làm điều đó, và sự lựa chọn đó sẽ đến ngay.

41 Và nó, cũng là một điều nguy hiểm chờ đợi cho đến giờ cuối cùng, vì anh em có thể nhận lấy điều gì đó mà anh em sẽ không bao giờ giữ bỏ nó. Anh em biết, có một lúc khi mình có thể bị cảnh cáo, rồi, nếu bước qua đường ranh giới cảnh cáo đó, thế thì anh em đã bị đánh dấu phía khác rồi, được đóng dấu.

42 Hãy nhớ, khi năm hân hỉ đến, và thầy—thầy tế lễ đi trước với tiếng kèn vang dội của mình, để mọi người nô lệ có thể đi tự do. Nhưng nếu họ từ chối nhận sự tự do của mình, thế thì anh ta phải bị đưa đến đền thờ, tới một cây cột, và người ta dùi sâu qua tai anh ta, và rồi anh ta hầu hạ chủ mình luôn. Nó được dùi trên tai anh ta như hình bóng, về việc nghe. “Đức tin đến bởi sự người ta nghe.” Anh ta đã nghe tiếng kèn đó, nhưng anh ta đã không muốn lắng nghe nó.

43 Và nhiều lần, những người nam và người nữ nghe Lễ thật của Chúa, và thấy Nó được chứng thực và được chứng minh, Lễ thật, nhưng tuy nhiên, họ không muốn lắng nghe Nó. Có một vài lý do khác. Họ có vài lựa chọn khác mà họ có, hơn là đối mặt với

Lẽ thật và các sự kiện, do đó tai của họ có thể bị đóng lại đối với Phúc âm. Họ sẽ không bao giờ nghe Nó nữa. Lời khuyên của tôi cho anh em là, khi Chúa nói với lòng anh em, anh em phải hành động ngay lúc đó.

44 Ê-li đã đưa cho họ một sự lựa chọn, mà họ nên: “Ngày nay các người hãy chọn ai các người sẽ hầu việc. Nếu Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, khá hầu việc Ngài. Nhưng nếu Ba-anh là Đức Chúa Trời, hãy hầu việc hắn.”

45 Bây giờ, như chúng ta thấy rằng tất cả những điều xác thật là hình bóng của những điều thuộc linh, như chúng ta đã đi qua bài học chúng ta sáng nay, như mặt trời và bản chất của nó. Đó là Kinh Thánh đầu tiên của tôi. Trước khi tôi đã từng đọc một trang trong Kinh Thánh, tôi đã biết Đức Chúa Trời. Bởi vì, Kinh Thánh được viết mọi nơi trong tự nhiên, và nó thật sự tương ứng với Lời Đức Chúa Trời: cách mà sự chết, chôn, sự sống lại của thiên nhiên thế nào; và mặt trời mọc lên, đi qua, lặn, chết, mọc lên trở lại. Có rất nhiều điều mà chúng ta có thể làm hình bóng, Đức Chúa Trời trong thiên nhiên, mà chúng ta phải bỏ qua, vì Sự điệp này.

46 Bây giờ, nếu thuộc linh, hay, xác thật là hình bóng của thuộc linh, rồi, sự chọn nàng dâu, trong xác thật, là hình bóng về sự chọn một Nàng Dâu, Nàng Dâu, về thuộc linh.

47 Vậy thì, đó là điều nghiêm túc khi chúng ta đi chọn một người vợ, một người nam, vì lời nguyện ở đây là “cho đến khi sự chết chia lìa chúng ta.” Đó là cách chúng ta nên giữ nó. Và anh chị em nhận lời thề nguyện đó trước Đức Chúa Trời, rằng chỉ có cái chết mới chia lìa anh chị em. Và tôi nghĩ chúng ta nên... Một người trong đầu óc đúng đắn của mình, mà đang hoạch định một tương lai, rằng anh nên chọn một người vợ rất cẩn thận. Hãy cẩn thận những gì anh em đang làm. Và một người nữ chọn một người chồng, hay chấp nhận sự lựa chọn về một người chồng, nên thực sự cẩn thận những gì nàng đang làm, và đặc biệt trong những ngày này. Một người nam nên suy nghĩ và cầu nguyện trước khi chọn một người vợ.

48 Tôi nghĩ, ngày nay, những gì đã có...Quá nhiều vụ ly dị hiện nay, mà chúng ta nước Mỹ dẫn đầu thế giới, trong các trường

hợp lý dị. Chúng ta dẫn đầu phần còn lại của thế giới. Có nhiều vụ ly dị hơn tại đây so với bất kỳ nơi nào khác, quốc gia này, và được cho là, và nghĩ về, một quốc gia Cơ-đốc. Thật là một sự sỉ nhục, các tòa án ly dị của chúng ta! Tôi nghĩ, lý do của nó, là vì những người nam đã đi xa Chúa, và những người nữ đã đi xa Chúa.

49 Và chúng ta thấy, rằng, nếu một người nam cầu nguyện và người nữ cầu nguyện về vấn đề đó; không chỉ nhìn vào cặp mắt xinh đẹp, hay đôi vai khoẻ to lớn, hay điều gì như thế, hay vài sự thu hút xúc cảm trần tục nào đó; nhưng trước tiên sẽ nhìn về Chúa, và nói, “Lạy Chúa, đây có phải là kế hoạch của Ngài không?”

50 Tôi nghĩ, ngày hôm nay, có quá nhiều trò gian lận, giống như ở trường học. Khi—khi các đứa trẻ đi qua, vào buổi sáng, nhiều đứa trẻ trong khu vực lân cận, mà—mà những người bạn của tôi, sẽ đến gần và nói, “Anh Branham, anh sẽ cầu nguyện cho chúng tôi không? Hôm nay chúng tôi có—có bài kiểm tra. Tôi—tôi đã học suốt đêm, và dường như tôi—tôi không thể yên tâm được. Xin cầu nguyện cho tôi.” Tôi nghĩ bất kỳ đứa trẻ đi học nào, nếu các bạn muốn, nếu...Và cha mẹ có tại bàn vào buổi sáng, anh em có thể nói, “Mẹ ơi, hôm nay John có bài kiểm tra. Hãy cầu nguyện cho nó bây giờ.” Tôi nghĩ nó sẽ làm theo bất cứ cách nào mà anh em có thể làm trong cách nào khác, hoặc nhìn ké bài của người khác và gian lận, tôi nghĩ, nếu như anh em chỉ đi ra và cầu nguyện cho vấn đề.

51 Và nếu chúng ta tìm hiểu những gì chúng ta đang làm khi chúng ta sắp kết hôn, khi chúng ta chọn vợ chúng ta, chồng chúng ta, nếu chúng ta tìm hiểu kỹ điều đó! Một người nên cầu nguyện tha thiết, vì người đó có thể hủy hoại cả đời mình. Hãy nhớ, lời hứa nguyện là “Chỉ có cái chết mới chia lìa chúng ta,” và người ấy có thể tàn phá đời mình bằng cách lựa chọn sai. Nhưng nếu người đó biết điều gì, người đó đang thực hiện sự chọn lựa sai và cưới một người nữ mà không thích hợp làm vợ mình, và anh ta lại làm dù thế nào đi nữa, thế thì đó là lỗi của anh ta. Nếu người nữ lấy một người chồng và biết anh ấy không thích hợp là chồng mình, thế thì lỗi của chính bạn, sau khi bạn biết điều gì

đúng và sai. Vì vậy, các bạn không nên làm điều đó cho đến khi các bạn đã trải qua sự cầu nguyện.

⁵² Cũng áp dụng như vậy trong việc chọn một hội thánh. Giờ đây, anh em phải cầu nguyện về hội thánh mình đang thông công. Hãy nhớ, các giáo hội mang một linh.

⁵³ Bây giờ, tôi không muốn chỉ trích. Nhưng tôi nhận ra mình là một người già, và tôi phải lìa khỏi đây, một trong những ngày này. Và tôi phải trả lời vào Ngày Phán xét vì những gì tôi giảng tối nay hay bất kỳ lúc nào khác. Và tôi, do đó, tôi phải thiết tha hoàn toàn và làm cho thấy rõ thực sự.

⁵⁴ Nhưng, anh em đi vào một hội thánh, và nếu anh em quan sát cách ứng xử của hội thánh đó, anh em chỉ quan sát mục sư một lát, và anh em sẽ thường thấy rằng hội thánh đó hành động giống như mục sư. Thỉnh thoảng, tôi tự hỏi chúng ta có thật sự không có linh khác thay vì Đức Thánh Linh không. Anh em đến một nơi mà mục sư thật sự cấp tiến và có thái độ nóng nảy, anh em sẽ nhận thấy hội chúng theo cùng cách đó. Tôi sẽ mang anh em đến một hội thánh nơi tôi thấy vị mục sư đứng, giắt đầu tới lui. Anh em quan sát hội chúng, họ làm giống vậy. Anh em thấy mục sư, cứ nuốt bất cứ thứ gì, thường thường hội thánh sẽ làm giống như vậy. Vì thế, nếu tôi chọn một hội thánh, tôi sẽ chọn một hội thánh Kinh Thánh, Phúc âm Trọn vẹn, chính thống, chân chính, nếu tôi đang chọn một hội thánh để đưa gia đình tôi vào. Lựa chọn. Tôi đã nhìn...

⁵⁵ Những chàng trai, ngày nọ, con trai của Anh Shakarian và con rể của anh ấy, đưa tôi lên đây cầu nguyện cho một người trẻ, một ca sĩ, một chàng ăn mặc bảnh bao. Vừa mới trở về...Fred Barker, đó là tên của anh ta, vừa từ một chuyến đi trở về. Và họ gọi tôi, rằng, “Fred đang hấp hối.” Và rồi, trước khi tôi có thể vào trong nhà, có một lời nhắn khác đến, “Anh ta có thể chết ngay bây giờ.” Và người đó nói anh ta bị bệnh—bệnh xuất huyết não, và anh ta bị tê liệt, và—và anh đang hấp hối, và vợ anh ta muốn tôi cầu nguyện cho anh ta.

⁵⁶ Và tôi nghĩ, “Ồ, nếu mình cố bay đến, anh ta sẽ chết trước khi mình đến đó, và có lẽ chết bây giờ.” Vậy, tôi gọi nhanh và gọi thiếu phụ ấy trên điện thoại. Và—và chúng ta nói điện thoại, và gần

điện thoại vào tai của Fred. Anh không thể nuốt được. Họ đang cho anh nuốt nhân tạo. Và khi chúng tôi cầu nguyện cho anh, anh nói, ra hiệu, lấy nó khỏi họng anh. Anh có thể nuốt được. Các bác sĩ không tin điều đó. Họ lấy nó ra và anh có thể nuốt được. Anh đã ngồi dậy, ngày nọ.

Một hội thánh; chọn một hội thánh.

⁵⁷ Cú điện thoại mới đến, cách đây một lát. Sáng nay, một thành viên hội thánh của tôi, mà thật ra là một người nữ Báp-tít từ Louisville, đã chết sáng sớm nay. Và hội thánh của tôi tại nhà, một nhóm thực sự là những người được thánh hóa, đã nhóm lại cùng nhau và đi xuống, trước khi người lo việc tang lễ cho chị, họ đứng bên chị, cầu nguyện cho đến khi sự sống trở lại trong chị. Và chị đang sống, tối nay. Những người trưởng lão của hội thánh tôi, ồ, họ đã được dạy để tin rằng mọi sự đều có thể được, đến với Đức Chúa Trời cách chân thành.

Vì thế, anh em phải lựa chọn đúng.

⁵⁸ Một lần nữa, loại người phụ nữ mà một người nam sẽ lựa chọn, sẽ phản ảnh tham vọng của anh ta và tính cách anh ta. Nếu người nam chọn người nữ không đúng, nó phản ảnh tính cách của anh. Và những gì anh ràng buộc chính mình vào, cho thấy thực sự những gì trong anh. Một người nữ phản ảnh những gì trong một người nam khi anh chọn nàng làm vợ. Điều đó tỏ cho thấy những gì ở trong anh. Cho dù anh có nói gì bên ngoài, hãy quan sát anh ta đã cưới gì.

⁵⁹ Tôi đi đến văn phòng của một người, và anh ta bảo mình là Cơ-đốc nhân; những hình ảnh hờ hang quanh những bức tường, đang mở nhạc tâm thường âm ỉ. Tôi không quan tâm những gì anh nói. Tôi không tin lời làm chứng của anh, bởi vì linh của anh đang nuôi dưỡng những thứ thuộc về thế gian. Điều gì, nói, nếu anh cưới một cô gái trong ban hợp ca, hay điều gì xảy ra nếu anh ta cưới một nữ hoàng tình dục, hay chỉ một cô gái ricketta hiện đại, xinh đẹp? Nó phản ảnh, nó cho thấy những gì anh ta có trong tâm trí mình, về căn nhà tương lai của anh sẽ là gì, bởi vì anh lấy cô ta để nuôi con bằng thứ đó. Và bất kể cô ta là gì, đó là cách cô ta nuôi những đứa con ấy. Cho nên, nó phản ảnh những

gì có trong người nam. Người nam lấy người nữ giống như thế, chỉ tỏ cho thấy anh đang nghĩ gì về tương lai.

60 Anh em có thể tưởng tượng một Cơ-đốc nhân làm điều giống như thế không? Không, thưa quý vị. Tôi không thể. Một Cơ-đốc nhân chân thật sẽ không đi tìm những nữ hoàng sắc đẹp như thế, những cô gái trong ban hát, và những nữ hoàng tình dục. Anh sẽ tìm kiếm tính cách Cơ-đốc.

61 Bây giờ, anh em không thể có mọi thứ, có thể có một cô gái mà thực sự xinh đẹp, và một cô gái khác, có thể là cô ấy là một, thân hình cô ấy trông đẹp hơn cô gái này, và anh em có thể phải hi sinh cô này vì cô kia. Nhưng nếu cô ấy không phải là hình tượng của người nữ, hay của một người đàn bà, và cô ấy...Tôi không quan tâm cô ấy có xinh đẹp hay không, tốt hơn anh em nên nhìn vào tính cách của cô, dù cô có đẹp hay không đẹp.

62 Vậy thì, vì, điều đó đang trở nên, nếu một Cơ-đốc nhân chọn một người vợ, anh phải chọn một người nữ được tái sinh, chân chính, bất kể cô ấy trông như thế nào. Đó là bản chất cô ấy, những gì tạo nên nàng. Và rồi, lần nữa, điều đó phản ảnh tính cách tin kính của chính người đó, và phản ảnh những gì ở trong đầu anh ta và những gì trong tương lai, vì gia đình anh sẽ được một người nữ như vậy nuôi nấng, vì những kế hoạch tương lai cho nhà anh.

63 Nếu anh ta cưới một trong những ricketta hiện đại bé nhỏ này, nữ hoàng tình dục, anh ta có thể mong đợi điều gì? Anh ta có thể mong đợi có loại gia đình gì? Nếu anh cưới một cô gái mà không đủ đạo đức để ở nhà và chăm sóc nhà cửa, và muốn đi làm trong văn phòng của ai đó, cô ấy sẽ là loại người trông nom nhà cửa như thế nào? Anh em sẽ có những người trông con và mọi thứ khác. Thật vậy.

64 Bây giờ, tôi không có nghiêng nhiều về sở thích hiện đại này, về người nữ làm việc. Khi tôi thấy những người nữ này với bộ đồng phục đồng phục, lái xe quanh thành phố này, trên xe mô-tô, như cảnh sát, đó là một sự ô nhục cho bất cứ thành phố nào mà sẽ để một người nữ làm điều đó. Hiểu không? Hiểu không? Khi nhiều người nam không có việc làm, điều đó cho thấy suy nghĩ hiện đại của thành phố chúng ta. Nó cho thấy sự hèn hạ.

Chúng ta không phải có những người nữ ra ngoài đó giống như thế. Họ không việc gì phải ra ngoài đó giống như thế.

⁶⁵ Khi Đức Chúa Trời ban cho người nam một người vợ, Ngài cho người điều tốt nhất Ngài có thể cho người, ngoài sự cứu chuộc. Nhưng khi một người cố gắng chiếm chỗ của một người nam, thì người nữ ấy là một điều tồi tệ mà anh đã có thể nắm giữ. Vậy thì, điều đó đúng. Hiểu không?

Bây giờ chúng ta có thể thấy sự áp dụng thuộc linh.

⁶⁶ Tôi—tôi biết điều đó là tồi tệ, anh em nghĩ nó tồi tệ, nhưng đó là Sự thật. Chúng ta không quan tâm nó tồi tệ như thế nào, chúng ta phải đối mặt với sự việc đó. Đó là những gì Kinh Thánh dạy. Hiểu không?

⁶⁷ Bây giờ, ở đây chúng ta thấy rõ kế hoạch thuộc linh, của Đức Chúa Trời đang dự định cho Nhà tương lai của Ngài với Nàng Dâu tương lai của Ngài, hiện ra lúc này.

⁶⁸ Nếu một người nam cưới một nữ hoàng tình dục, anh em thấy người ấy đang tìm kiếm gì cho tương lai. Nếu một người nam cưới một người nữ không muốn ở nhà, anh em thấy anh ta đang trông đợi gì cho tương lai. Và tôi có lần...

⁶⁹ Điều này dường như kinh khủng. Tôi chỉ cảm thấy để nói nó. Và tôi—tôi, thường thường, nếu tôi cảm thấy mình muốn nói sự việc, tôi phải nói nó. Và đó thường là cách của Đức Chúa Trời.

⁷⁰ Tôi—tôi trước đây thường đi với một chủ trại tôi cùng làm việc, để mua gia súc. Và tôi để ý ông già đó luôn nhìn ngay mặt con bò trước khi ông đi đến ngã giá. Rồi ông xoay đầu nó, và nhìn sau nhìn trước. Tôi theo sau ông, quan sát ông. Và ông nhìn con vật trên dưới, nếu nó, vóc dáng trông tốt. Rồi ông quay lại và nhìn vào mặt nó, và đôi khi ông lắc đầu và bỏ đi.

Tôi nói, “Jeff à, tôi muốn hỏi ông đôi điều.”

Ông nói, “Nói đi, Bill.”

⁷¹ Và tôi nói, “Vì sao ông luôn nhìn vào mặt con bò đó?” Tôi nói, “Nó trông tốt, một con bò nặng tốt—tốt.”

⁷² Nói, “Tôi muốn nói với cậu, chàng trai à, cậu phải học nhiều.” Và tôi—tôi nhận ra điều đó sau khi ông bảo tôi. Nói, “Tôi không

quan tâm nó được tạo nên thế nào. Nó có thể là bò tơ, thật sự từ đầu đến chân. Nhưng nếu nó có cái nhìn hoang dại trên mặt, cậu đừng bao giờ mua nó.”

Hỏi, “Tại sao vậy, Jeff?”

⁷³ “Ồ,” nói, “điều đầu tiên là,” nói, “nó sẽ không chịu ở yên.” Và ông nói, “Điều tiếp theo là, nó sẽ không bao giờ là mẹ của bò con.” Và nói, “Họ đưa nó vào trong chuồng, đó là lý do nó mập lên. Cậu thả nó ra, chính nó sẽ chạy đến chết, với cái nhìn hoang dại đó.”

⁷⁴ Tôi nói, “Ông biết đấy, tôi đã học được điều gì đó. Tôi tin điều đó, cũng áp dụng cho phụ nữ.” Đúng. Đúng.

⁷⁵ Cái nhìn man dại, chòng chọc, ricketta đó, tốt hơn nên tránh xa, hồi chàng trai, tất cả các thứ màu xanh trên cặp mắt cô ta. Và tôi đã không...Tôi không muốn thế. Tôi không nghĩ điều đó là trở thành một Cơ-đốc nhân. Tôi không quan tâm truyền hình và báo chí nói nó xinh đẹp như thế nào. Nó là cái nhìn kinh khủng nhất, cái nhìn ghê tởm mà tôi từng thấy trong đời.

⁷⁶ Khi lần đầu tiên tôi thấy điều đó, ở đây tại Quán ăn tự phục vụ Clifton, một sáng nọ, ở bữa điểm tâm...Tôi thấy vài thiếu nữ đi tới. Anh Arganbright, và tôi vừa mới vào. Và anh ấy đi xuống tầng dưới. Và tôi nhìn, và cô gái đó đi vào. Tôi nghĩ, “Ồ, mình—mình—mình không biết.” Tôi chưa hề thấy điều đó trước đây. Nó là kiểu gì đó.Ồ, nó trông giống như cô ta bị lở loét, anh em biết, thật kiểu trông khá buồn cười. Tôi—tôi không đang nói là khôi hài, tôi—tôi đang nói nó với...Anh em biết, tôi đã thấy bệnh phung, tôi là nhà truyền giáo, tôi đã thấy tất cả loại đốm, anh em biết, về cách...những bệnh tật như thế nào, và tôi định bước đến với thiếu nữ và bảo cô, “Tôi—tôi—tôi là mục sư truyền đạo, tôi—tôi cầu nguyện cho người đau. Cô—cô có muốn tôi cầu nguyện cho cô không?” Và tôi chưa hề thấy điều gì giống như thế. Và rồi, ở đây hai hay ba người nữa, đi vào. Tôi hầu như bước lui lại và đợi.

⁷⁷ Và Anh Arganbright đến gần, vì vậy tôi nói, “Anh Arganbright à?” Anh ấy có lẽ ở đây. Tôi nói, “Có vấn đề gì với người nữ đó?” Hiểu không?

Và anh đáp, “Đó, đó là phần tô.”

⁷⁸ Tôi thốt lên, “Ồ, chà, chào ôi!” Hiểu không? Tôi nghĩ họ phải để cô ta trong một khoa lây nơi nào đó, anh em biết, để khỏi lây lan tất cả những người nữ khác.

⁷⁹ Nhưng, anh em biết, anh em phải có kế hoạch, nhìn, cầu nguyện, khi anh em đang lựa chọn. Vì, chúng ta thấy, bởi điều này, Lời về lời hứa. Nàng, nàng dâu mà người nam chọn, sẽ phản ảnh tính cách của anh ta. Nó phản ảnh những gì trong anh.

⁸⁰ Vậy thì, anh em có thể tưởng tượng một người, được đầy đầy Thánh Linh, lấy một người giống như thế làm vợ không? Tôi—tôi—tôi thật sự không hiểu được điều đó, thưa anh em. Bây giờ, có lẽ tôi chỉ là một ông già quá già. Nhưng, anh em biết, tôi—tôi thật không thể hiểu được điều đó, đấy, chú ý, vì nó sẽ phản ảnh điều gì trong anh ta. Nàng sẽ giúp anh ta tạo dựng căn nhà tương lai của mình.

⁸¹ Vậy thì, thế thì, khi chúng ta đổi lại bây giờ trong chốc lát, với mặt thuộc linh. Và khi anh em thấy một giáo hội trong thế gian, hành động giống thế gian, thấy trước trong thế gian, dự phần của thế gian, xem các Điều răn của Đức Chúa Trời dường như Ngài đã chẳng hề viết Chúng, thì anh—anh em có thể thật sự tưởng tượng Đấng Christ sẽ không lấy một Nàng Dâu như thế. Anh em có thể tưởng tượng lấy hội thánh hiện đại hôm nay làm Nàng Dâu không? Không phải Chúa tôi. Tôi không...Tôi khó có thể hiểu được điều đó. Không. Bây giờ, hãy nhớ, người nam và vợ là một. Anh em sẽ kết hiệp chính mình với một người giống như thế chẳng? Nếu anh em làm như vậy, chắc chắn sẽ làm thất vọng đức tin của tôi nơi anh em.

⁸² Và, rồi, còn về Đức Chúa Trời kết hiệp chính Ngài với điều gì giống như thế, một gái điểm giáo phái hợp thức thì thế nào? Anh em nghĩ Ngài sẽ làm điều đó ư, “Có hình thức tin kính nhưng chối bỏ quyền phép ấy”? Ngài sẽ không bao giờ làm điều đó. Nàng phải có tính cách của Ngài trong nàng. Một Hội thánh tái sinh, đúng, chân thật phải có tính—tính cách mà đã có trong Đấng Christ, bởi vì chồng và vợ là một. Và nếu Chúa Jêsus chỉ làm những gì làm vui lòng Đức Chúa Trời, giữ gìn Lời Ngài và bày tỏ Lời Ngài, thì Nàng Dâu của Ngài sẽ có cùng kiểu tính cách như

vậy. Nàng không thể, là hệ phái, chút nào. Bởi vì, thế thì, cho dầu anh em có muốn nói, “không,” nàng vẫn bị kiểm soát bởi một ban ngành nào đó, bảo nàng những gì phải làm và những gì nàng không thể làm, và, nhiều lần, hàng triệu dặm cách xa Lời thật.

83 Thật quá tệ đến nỗi chúng ta đi ra khỏi Đấng Lãnh Đạo thực sự mà Đức Chúa Trời đã để lại cho chúng ta để dẫn dắt Hội thánh. Ngài không bao giờ sai đến những người đứng đầu nhà nước. Ngài không bao giờ sai đến những giám mục, hồng y, những linh mục, các giáo hoàng. Ngài sai Thánh Linh đến Hội thánh, để dẫn dắt Hội thánh. “Khi Ngài Thánh Linh đến, Ngài sẽ dẫn các người vào mọi Lễ thật, bày tỏ những điều này cho các người, mà Ta đã bảo các người, làm cho các người nhớ lại, và sẽ tỏ cho các người những điều sẽ xảy đến.” Đức Thánh Linh đã làm điều đó. Giờ đây hội thánh hiện đại ghét Điều đó. Họ không thích Nó, vì vậy làm sao nó có thể là Nàng Dâu của Đấng Christ? Nhiều người trong ngày hôm nay đang chọn một giáo phái hiện đại. Những gì nó làm, chỉ phản ánh sự hiểu biết nghèo nàn của mình về Lời.

84 Tôi không có ý làm thương tổn, nhưng tôi có ý để nó đi đủ sâu cho đến lúc anh em nhìn thấy nó.

85 Tôi đã làm đám cưới cho nhiều cặp, nhưng nó luôn nhắc cho tôi về Đấng Christ và Nàng Dâu của Ngài. Một trong những đám cưới mà tôi đã làm lễ ở đây, cách đây đã lâu, nó—nó thật là một điều nổi bật trong đời tôi. Cách đây nhiều năm, khi tôi chỉ mới là nhà truyền đạo trẻ.

86 Em trai tôi đang làm việc trên—trên PWA. Tôi không biết có ai từng nhớ điều đó, hay không, cho đến bây giờ, bất cứ ai ở tuổi tôi. Và đó là một—một dự án chính phủ thực hiện. Và em trai tôi làm việc trên đó, khoảng ba mươi dặm. Họ đang đào một vài hồ, một dự án cho việc bảo tồn.

87 Và có một chàng trai làm ở đó, với cậu ấy, từ Indianapolis, khoảng, ồ, khoảng một trăm dặm trên Jeffersonville nơi tôi—tôi sống, hay đã sống. Và có một...Anh ấy nói với em trai tôi, ngày kia, anh ấy nói, “Doc,” anh ấy nói, “tôi—tôi muốn...tôi sẽ làm đám cưới, nếu tôi thật sự có đủ tiền để trả cho thầy giảng.” Anh ấy nói,

“Tôi—tôi có đủ tiền làm giấy đăng ký kết hôn, nhưng,” nói, “tôi không có đủ tiền để trả cho thầy giảng.”

⁸⁸ Doc đáp, “Ồ, anh tôi là thầy giảng, và—và anh ấy—anh ấy có thể làm đám cưới cho anh.” Cậu ấy nói, “Anh ấy không bao giờ lấy lệ phí những điều như vậy.”

Chàng trai nói, “Anh có thể mời ông ấy làm đám cưới cho tôi không?”

⁸⁹Ồ, đêm đó em trai tôi hỏi tôi. Tôi nói, “Nếu cậu ta chưa bao giờ kết hôn trước đây, cả hai người, và họ...mọi việc sẽ ổn.”

Em tôi nói, “Ồ, vâng, em sẽ hỏi cậu ta.”

Và tôi nói, “Nếu đúng vậy, bảo cậu ta, cứ xuống.”

⁹⁰Vì vậy, khi thứ Bảy đến và chàng trai xuống. Thật là một điều tuyệt vời đối với tôi, để luôn luôn nhìn lại điều này. Tôi đã...Một chiều mưa, và một chiếc xe hơi Chevrolet cũ, với đèn pha ràng bằng các sợi thép bó, lái đến, phía trước. Chỉ một thời gian ngắn sau khi tôi mất vợ tôi, và tôi đang sống độc thân, hai phòng nhỏ. Và—và Doc ở tại đó với tôi, đang chờ đợi họ.

⁹¹Và—và chàng trai ra khỏi xe, chắc chắn, và anh không có vẻ giống một chú rể, đối với tôi, hay bất kỳ ai, tôi nghĩ vậy. Vâng. Tôi đã có thể mua được một đôi giày còn khá tốt, trong một đô-la rưỡi. Còn giày anh, đã bong. Và quần anh thật rộng thùng thình. Và anh mặc một trong những áo vét loại da chuột cũ. Tôi không nghĩ một vài người cao tuổi trong anh em có thể nhớ. Nó trông giống như đã chạy qua một máy giặt mà không lắc, và nó đã bị rách, bó lại như thế này, và góc dựng lên.

⁹²Và một—một phụ nữ trẻ bước ra, với một, ồ, một váy trông có vẻ ô nhỏ.

⁹³Tôi không biết. Tôi đã nhầm lẫn về gọi thứ hàng đó, một lần. Gingham, tôi tin nó được gọi như vậy. Và vì vậy nó là một...[Hội chúng cười—Bt.] Tôi lại nói sai rồi. Tôi—tôi luôn nhầm điều đó. Và tôi đã nói...

⁹⁴Cô ấy ra khỏi xe, và họ bước lên các bậc tam cấp. Và—và khi họ đi vào, con người bé nhỏ tội nghiệp đó, cô ấy...Tôi đoán, cô ấy, gần như tất cả những gì cô có là một chiếc váy. Và cô ấy, hầu như, không có mang giày. Cô đã đi bằng cách đón xe đi nhờ xuống, từ

Indianapolis. Mái tóc nhỏ buông xuống, phía sau, dài, loại bím tóc sau lưng. Trông rất trẻ.

Và tôi nói với cô ấy, “Cô đủ tuổi để thành hôn chưa?”

⁹⁵ Cô trả lời, “Thưa ông, đủ.” Và cô nói, “Tôi có giấy phép của bố mẹ tôi viết.” Cô nói, “Tôi phải trình cho nó cho—cho tòa ở đây, để lấy giấy đăng ký kết hôn.”

⁹⁶ Tôi nói, “Được rồi.” Tôi nói, “Tôi muốn nói chuyện với các bạn một chút trước khi chúng ta cử hành lễ cưới này.” Họ ngồi xuống. Chàng trai cứ mãi nhìn quanh gian phòng; anh thật cần cật tóc. Và anh cứ nhìn quanh gian phòng. Anh không lắng nghe tôi. Tôi nói, “Này anh, tôi muốn anh lắng nghe những gì tôi đang nói.”

Nói, “Vâng, thưa ông.”

Và tôi nói, “Anh yêu cô gái này không?”

Anh đáp, “Vâng, thưa ông. Tôi yêu.”

Tôi nói, “Cô yêu anh ấy không?”

“Dạ có, thưa ông. Tôi yêu.”

⁹⁷ Tôi nói, “Vậy thì, anh đã có một chỗ để đem cô ấy theo sau khi anh cưới chứ?”

Nói, “Dạ có, thưa ông.”

⁹⁸ Tôi nói, “Được rồi. Bây giờ,” tôi nói, “tôi muốn hỏi anh đôi điều. Tôi hiểu, anh đang làm việc ở đây với PWA này.”

Và anh ấy nói, “Vâng, thưa ông.” Đó là khoảng mười hai đô-la một tuần.

Tôi nói, “Anh nghĩ anh có thể kiếm sống cho cô ấy chứ?”

Anh đáp, “Tôi sẽ làm tất cả những gì tôi có thể làm.”

⁹⁹ Và tôi nói, “Ồ, thế thì ổn rồi.” Và tôi nói, “Bây giờ, điều gì xảy ra nếu anh ấy mất...Nếu như anh ấy mất việc này thì thế nào, chị ơi? Chị sẽ làm gì, chạy về nhà, với mẹ, bố à?”

Cô đáp, “Không, thưa ông. Tôi sẽ ở lại với anh ấy.”

¹⁰⁰ Và tôi nói, “Điều gì, thưa anh, nếu anh có ba hay bốn đứa con, không có gì cho chúng ăn, và anh không có công việc gì. Anh sẽ làm gì, đuổi cô ấy đi không?”

101 Nói, “Không, thưa ông. Tôi sẽ xoay xở. Chúng tôi sẽ làm điều đó, tìm cách nào đó.”

102 Tôi cảm động một chút. Và tôi thấy rằng anh ấy thực sự thương yêu cô ấy, và họ yêu nhau. Tôi đã làm đám cưới cho họ.

103 Sau đó tôi tự hỏi anh ấy đã đưa cô gái đi đâu. Một vài ngày sau, tôi hỏi Doc, em trai tôi, ở đâu rồi. Cậu ấy nói, “Đi xuống New Albany,” một thành phố nhỏ dưới chúng tôi.

104 Và xuống con sông, nơi tôi đặt một ít thiếc, nơi tôi đã đi mỗi ngày khi tôi—tôi còn là một người thợ sửa đường dây điện. Vì thế khi những anh chàng kia, tất cả ngồi vòng quanh, kể các chuyện đùa và các thứ, tôi vào xe tải và chạy xuống mé sông và cầu nguyện trong suốt thời gian đó, trong đó, và đọc Kinh Thánh, dưới một miếng thiếc lớn trước đây là xưởng làm đồ sắt cũ. Có một nhóm xe chở súc vật đậu tại đó.

105 Và chàng trai này đã đi xuống đó và mua một trong những xe chở súc vật và cửa một cánh cửa trong nó. Và đã lấy giấy báo dán với những nút dính.

106 Bao nhiêu anh em biết nút dính là gì không? Thế thì, không có người Kentucky nào ở đây. Nó là, lấy một miếng cạc-tông, đóng một đinh găm vào đó, một cây nhỏ. Và rồi đẩy nó vào trong...Đó là nút dính.

107 Vì vậy, họ đã đặt nó lên khắp tất cả. Và anh ấy đi lên đó tới chỗ làm quặng sắt và kiểm cho mình một ít thứ, và làm một tam cấp, để đi lên. Và lấy vài hộp cũ, và anh ta làm một cái bàn. Và một ngày kia, tôi nghĩ, “Mình sẽ phải đi xuống và xem họ xoay xở như thế nào.”

108 Trước đó khoảng sáu tháng, tôi đã làm lễ thành hôn cho con gái của E. V. Knight với con trai của E. T. Slider. E. V. Knight, một trong những người giàu nhất trên Sông Ohio, và, ồ, ông quản lý các nhà máy lớn khắp ở đó, chế tạo các loại nhà lắp ghép này, và đại loại như vậy. Và—và Slider, E. T. Slider, là công ty đất và sỏi, con cái các nhà triệu phú. Và tôi đã làm lễ thành hôn cho họ.

109 Và tôi trở lại một nơi, thực hành nó trong khoảng hai tuần lễ, và trở lại trong một buồng và quỳ trên gối. Và tất cả các vẻ lộng lầy và mọi thứ tôi từng trải qua, gần như, phải trải qua, để

làm lễ cưới cho cặp đôi đó! Và khi họ đi ra, ồ, họ là...Cặp đôi bé nhỏ này chỉ đứng đó trong một căn phòng cũ nhỏ nơi chúng tôi có một ghế nệm nhỏ và một giường gấp, nhưng cả hai đều được làm lễ thành hôn giống nhau.

¹¹⁰ Và rồi, một ngày nọ, tôi nghĩ tôi sẽ đi xuống thăm cặp vợ chồng giàu có này. Họ không phải làm việc, cha họ là các triệu phú, đã xây cho họ một căn nhà đẹp. Thật tình mà nói, E. V. Knight này, trên, ở đây trên ngọn đồi, các núp vụn cửa mười bốn ca-ra trong dinh thự lớn của mình, vì thế anh em có thể tưởng tượng họ đang sống trong loại nhà gì. Họ không phải làm việc. Họ có một chiếc Cadillac đẹp cho họ mỗi năm. Và chỉ, con cái duy nhất, và họ thật sự có mọi thứ họ muốn. Khi tôi đi lên ngày nọ...

¹¹¹ Bây giờ, cách mà tôi làm quen với họ, một trong những người bạn của họ là bạn tốt của tôi. Chúng tôi tất cả làm bạn cùng nhau. Và đó là cách tôi đã làm quen, khi họ muốn tôi làm lễ cưới cho họ.

¹¹² Do vậy tôi đi thăm họ. Tôi ra ngoài xe Ford cũ của tôi, bên ngoài, đi lên các tam cấp. Và—và tôi đi lên, rất gần một chút, và tôi nghe họ. Và họ thực sự đang làm ầm lên. Họ ghen tuông với nhau. Họ đã đến một buổi khiêu vũ. Cô ấy là một cô gái rất đẹp. Và cô là một trong những nữ hoàng xinh đẹp này. Cô đã đoạt được nhiều giải quanh đó, và giành được một vài xe hơi và các thứ, dành cho một nữ hoàng sắc đẹp. Và tôi nhìn họ, và một người ngồi đang ngồi trong một góc và người kia ngồi góc kia, đang cãi nhau về một chàng trai nào đó cô đã nhảy với, hay cô gái nào đó, điều gì đó.

¹¹³ Khi tôi đến, họ nhảy lên thật nhanh và nắm lấy nhau đi qua sàn nhà, và nắm bàn tay của—của họ, đi qua sàn nhà, bước về phía cửa ra vào. Nói, “Ồ, xin chào, Anh Branham! Dạo này anh thế nào?”

Nói, “Ồn cả. Còn các bạn ra sao?”

¹¹⁴ Và, “Ồ,” chàng trai nói, “tôi—tôi...Chúng tôi rất hạnh phúc. Phải không, em yêu?”

Và cô ấy đáp, “Vâng, anh yêu.” Hiểu không?

¹¹⁵ Bây giờ, anh em thấy, anh em đang khoác lên điều gì đó không thật. Vậy thì, anh em không thể ấm áp bằng một ngọn lửa được vẽ, giống như một số trong các giáo hội này cố vẽ ngũ tuần, của điều gì đó đã xảy ra cách đây một ngàn năm hay hai ngàn năm. Anh em không thể ấm áp bởi một ngọn lửa được vẽ. Ngũ tuần ngày nay cũng thật như nó đã có hồi đó. Hiểu không? Đúng thế. Ngọn Lửa vẫn còn đang giáng xuống. Nó không phải là ngọn lửa được vẽ. Nó là Lửa thật.

¹¹⁶ Vì vậy, họ, họ cũng vậy đấy. Hiểu không? Tôi—tôi không muốn sống giống như thế.

¹¹⁷ “Ồ,” tôi nghĩ, “các bạn biết, ngay dưới vách đá đằng kia và trên dòng sông, đó là nơi cặp vợ chồng kia ở.” Tôi nghĩ, “Một chiều thứ Bảy tôi sẽ lên đi xuống đó xem họ đang xoay xở ra sao.”

¹¹⁸ Vì vậy tôi, gương mặt bản, và áo khoác toàn thân cũng bản, các vật dụng tôi đem theo. Tôi nghĩ, “Mình sẽ lên vào được chỗ họ.” Tôi rón rén đi giống như tôi đang quan sát những vật cách nhiệt bị sét đánh vỡ hay điều gì đó, và khi tôi đi dọc bên đường dây điện thoại, dây cáp điện dọc con sông. Và đó là chiếc Chevrolet cũ, đang để đằng trước. Khoảng một năm sau, sau khi tôi đã làm lễ cưới cho họ. Và có một—một...Cánh cửa mở ra, và tôi có thể nghe họ đang nói chuyện. Vậy điều này nghe có vẻ đạo đức giả, nhưng tôi bước đến gần đủ để tôi có thể lắng nghe, thấy những gì họ đang nói. Đứng tại đó. Và tôi chỉ muốn biết, cho chính tôi.

¹¹⁹ Tôi muốn tìm ra và tin chắc tôi biết những gì tôi đang nói về. Đó là cách tôi rà soát Lời Chúa. Có phải Nó là Lẽ thật, hay là Nó không phải Lẽ thật? Ngài sẽ giữ Lời Ngài, hay Ngài không giữ Lời Ngài? Ngài không giữ Lời Ngài, thế thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Ngài giữ Lời Ngài, Ngài là Đức Chúa Trời. Hiểu không?

¹²⁰ Và vì vậy, tôi muốn xem họ đang sống như thế nào. Và tôi rón rén dọc bên, thật dễ dàng. Tôi nghe anh ấy nói, “Ồ, em yêu, anh thật rất, muốn mua cái đó cho em.”

121 Cô ấy nói, “Này, nhìn đây, anh yêu.” Cô nói, “Chiếc váy này được rồi mà.” Cô nói, “Ồ, cái này thật tốt.” Nói, “Em rất cảm kích điều đó. Nhưng anh thấy...”

122 Tôi rón rén đi vòng, để tôi có thể nhìn vào khe nứt, nơi cánh cửa đã được đục ra trong toa xe chở gia súc. Và anh chàng ở đó, đang ngồi trong đó, và cô ấy ngồi trong lòng anh; và cánh tay chàng choàng quanh nàng, và cánh tay nàng ôm choàng lấy chàng. Và anh ấy có một trong những chiếc mũ cũ vành bẻ xuống, và có một lỗ nhỏ, đập đập nó xuống, phía trên cùng, và đổ các tấm séc chi trả, trong đó. Anh—anh đặt nó trên bàn. Nói, “*Quá* nhiều cho các đồ tạp hóa. *Quá* nhiều cho bảo hiểm. Và *quá* nhiều cho xe.” Và họ không thể đủ sống. Tôi đã tìm hiểu, anh ấy đã thấy một chiếc váy nhỏ treo ở đằng kia trong cửa sổ, anh đã nhìn ngắm trong vài tuần lễ, cái đó giá một đô hay gì đó. Anh muốn mua nó. Nói, “Ồ, em yêu, em sẽ trông rất xinh trong váy đó.” Và anh nói...

123 Cô ấy nói, “Nhưng, anh yêu, em—em đã có một cái váy. Em—em thật sự không cần nó.” Hiểu không? Và nữ hoàng nhỏ bé đó...

124 Và tôi lùi lại, và nhìn lên. Tôi có thể thấy cái—cái gác chuông trên đỉnh một ngôi nhà khác. Tôi đứng tại đó và nhìn, vài phút. Tôi nghĩ, “Người giàu có đó là ai?” Tôi nghĩ, “Nếu, Bill Branham, nếu anh muốn chọn nơi nào, anh sẽ đi nơi nào?” Đối với tôi, tôi sẽ không chọn thứ xinh đẹp trên đỉnh đồi. Tôi sẽ chọn tính cách dưới này, như là một người nội trợ thực sự, ai đó yêu thương tôi và ở lại với tôi, ai đó cố gắng tạo nên một mái ấm; mà không làm chảy máu anh em vì mọi thứ, vì những áo quần lộng lẫy; và người nào đó mà ở với anh em, một phần của anh em.

125 Điều đó luôn trăn trở với tôi, về cách điều đó đã xảy ra. Một người chọn một cô gái đẹp, người kia chọn tính cách. Vậy thì, đó là cách duy nhất anh em có thể chọn. Đầu tiên, tìm kiếm tính cách; và rồi, nếu anh em yêu nàng, tốt.

126 Chú ý, A-đam đầu tiên của Đức Chúa Trời đã không có sự lựa chọn nào, cho vợ mình. Ông đã không có sự lựa chọn. Đức Chúa Trời chỉ làm nên cho ông một người, và ông đã không chọn bà. Vì vậy chúng ta thấy rằng bà đã dẫn ông lạc khỏi Lối Đức Chúa Trời. Ông đã không cầu nguyện cho nan đề. Ông—ông—ông không

giống như anh em và tôi. Ông đã không có sự lựa chọn. Và lần nữa, bằng cách làm điều đó, bà đã dẫn ông khỏi địa vị đúng đắn của ông là con trai của Đức Chúa Trời. Và bà đã làm điều đó bằng cách cho ông thấy một lối sống hiện đại hơn, điều gì đó mà họ đã thực sự không nên làm. Nhưng tính cách của bà tỏ cho thấy bà đã sai. Các động cơ và đối tượng của bà rõ ràng là sai. Và đã thuyết phục ông, bằng cách lý luận của bà, rằng ánh sáng hiện đại mới mà bà đã tìm thấy, mà trái nghịch Lời Đức Chúa Trời, là lối sống tốt hơn.

¹²⁷ Và bao nhiêu phụ nữ ngày hôm nay, và ngược lại, những người nam, mà có thể kéo một người nữ tốt ra khỏi Đức Chúa Trời, hay kéo một người nam tốt ra khỏi Đức Chúa Trời, bằng cách cố bảo anh ấy, “Tôn giáo này, những chàng trai Ngũ Tuần, tôn giáo đó,” họ nói, “ồ, điều đó lỗi thời rồi, nó thật là hủ lậu, anh đừng tin điều đó.” Anh em tốt hơn nên cầu nguyện thật nhiều trước khi anh em cưới cô gái đó, tôi không quan tâm cô xinh đẹp như thế nào. Việc đó cũng giống như vậy đối với người nam.

¹²⁸ Bà đã thuyết phục ông ra khỏi ý chỉ Đức Chúa Trời và khiến cho ông làm điều gì đó mà ông không nên làm, và, bởi thế, đã gây nên sự chết cho toàn thể nhân loại. Đó là lý do Kinh Thánh cấm nàng dạy, hay giảng, hay trao Lời Đức Chúa Trời, theo bất kỳ cách nào.

¹²⁹ Tôi biết, thưa các chị em, nhiều người nói, “Chúa đã kêu gọi tôi giảng dạy.”

¹³⁰ Tôi sẽ không tranh cãi với chị em. Nhưng tôi sẽ bảo cho chị em biết, Lời nói rằng chị em không được làm điều đó. “Ta không cho phép đàn bà dạy dỗ, cũng không được cầm quyền, nhưng phải ở yên lặng.”

“Ồ,” chị em nói, “Chúa bảo tôi làm điều đó.”

¹³¹ Tôi không nghi ngờ một chút nào. Chị em có nghe Sứ điệp của tôi đêm nọ về Ba-la-am không? Ba-la-am có quyết định dứt khoát, trước tiên của Đức Chúa Trời, “Đừng làm điều đó.” Nhưng ông cứ mãi quanh co cho đến nỗi cuối cùng Đức Chúa Trời đã bảo ông làm điều đó.

132 Đức Chúa Trời có thể cho phép chị em giảng. Tôi đã không nói là Ngài đã không cho. Nhưng không phải theo lời nguyên thủy và kế hoạch của Ngài. “Vì nàng phải tuân phục, như luật pháp cũng đã nói.” Thực vậy. Do đó, nàng không được cho làm thế.

133 Bây giờ, để ý lần nữa cách mà nàng dâu xác thịt làm hình bóng cho thuộc linh thế nào. Lời nói, rằng, “Nàng được tạo nên cho người nam, chứ không phải người nam được tạo nên cho nàng.”

134 Bây giờ tôi sẽ giảng, và lý do, trong một vài phút, về Nàng Dâu của Đấng Christ, nhưng tôi đang cố gắng tỏ cho chị em bối cảnh của nó.

135 “Người nữ được tạo nên cho người nam, chứ không phải người nam cho người nữ.” Đó là lý do, theo các luật pháp cũ, cho chế độ đa thê là hợp pháp. Hãy xem Đa-vít đang ngồi ở đó với năm trăm người vợ, và Kinh Thánh nói, “Ông là một người vừa lòng Chúa.” Với năm trăm người vợ, và Sa-lô-môn có một ngàn, nhưng không một người nữ nào trong những người đàn bà đó có thể có chồng khác.

136 Anh em đã có cuốn băng ghi âm của tôi về *Hôn Nhân Và Ly Dị*. Mà, trên đỉnh núi ở Tucson, cách đây không lâu, tôi đã lên đó để cầu nguyện về đề tài đó. Họ đã bãi trường, để xem Trục Lửa bao quanh ngọn núi và giống như một cái phễu, tới lui, lên xuống. Dân chúng ở chung quanh đây biết điều đó, ở đó, và đã chứng kiến Nó; và Nó...khi Ngài bảo tôi Lẽ thật về những vấn đề hôn nhân và ly dị này. Nếu có một bên đi theo lối này, và một bên đi theo lối đó, thì phải có Lẽ thật nơi nào đấy. Sau Bảy Ấn đó, Ngài đã tỏ cho thấy Lẽ thật về điều đó là gì.

137 Lưu ý, vậy thì, nàng chỉ có thể có một người chồng, bởi vì, “Đàn bà được tạo nên cho đàn ông, và không phải đàn ông cho đàn bà.” Cả năm trăm người nữ đó là vợ của Đa-vít, và đó là một hình bóng. Khi Đấng Christ ngồi trên Ngai trong Ngàn năm bình an, Nàng Dâu của Ngài sẽ không phải là một người, nhưng sẽ là hàng chục ngàn, Nàng Dâu, tất cả trong Một. Và Đa-vít đã có nhiều vợ, như những cá nhân, nhưng tất cả họ chỉ là vợ ông. Giống như toàn bộ Thân thể của những tín hữu là Nàng Dâu của Đấng Christ, vì Nó chính là Nàng, người nữ. Ngài là người

Nam. Vậy thì, chúng ta được tạo nên cho Đấng Christ. Đấng Christ không phải được tạo nên cho chúng ta.

¹³⁸ Đó là những gì chúng ta đang cố làm ngày hôm nay trong các sách giáo khoa của chúng ta, là cố làm cho Lời (mà là Đấng Christ) thích hợp với chúng ta, thay vì chúng ta cố làm cho chính chúng ta thích hợp với Lời. Đó là sự khác biệt.

¹³⁹ Khi một người nam chọn một cô gái nào đó từ một gia đình, người đó không được dựa trên sắc đẹp, vì sắc đẹp là sự lừa dối. Và sắc đẹp, sắc đẹp hiện đại thế gian, là thuộc về ma quỷ.

“Ồ,” tôi nghe có ai đó nói ngoài kia, “cẩn thận ở đây, thầy giảng à!”

¹⁴⁰ Tôi nói rằng tất cả các thứ trên đất này, được gọi là đẹp, thì tuyệt đối thuộc về ma quỷ. Tôi sẽ chứng minh điều đó cho anh em. Rồi, trong sự soi sáng của nhận xét này, chúng ta hãy tra xét Lời thánh của Đức Chúa Trời, để xem nó có đúng hay không. Và một số người nữ trong các chị em muốn thật là đẹp! Hãy xem nó đến từ đâu. Ban đầu, chúng ta thấy rằng Sa-tan rất đẹp cho đến nỗi nó đã lừa dối các Thiên sứ. Và nó là Thiên sứ đẹp nhất trong tất cả họ. Cho thấy, nó nằm trong ma quỷ. Châm ngôn, Sa-lô-môn nói, “Sắc đẹp là hư không.” Đúng vậy. Tội lỗi thì đẹp. Chắc chắn, là vậy. Nó trông hấp dẫn.

¹⁴¹ Tôi muốn hỏi anh em, và nói đôi điều ở đây với anh em. Tôi muốn anh em lưu ý, một vài phút. Trong tất cả các loài trên thế giới, chim chóc, thú vật, chúng ta thấy điều đó trên đời sống loài vật, tất cả ngoài ra con người, chính giống đực mới là đẹp, chứ không phải giống cái. Vì sao thế? Hãy nhìn xem...Hãy nhìn xem con nai, con—con hươu đực to lớn xinh đẹp với cái sừng của nó, còn nai cái không sừng bé nhỏ. Nhìn xem con—con gà mái, gà mái lốm đốm bé nhỏ, còn gà trống to lớn bộ lông xinh đẹp. Nhìn xem chim trống và chim mái. Hãy nhìn xem con vịt nước trống và vịt mái. Thấy không? Và không có một loài nào trên đời, được dựng nên, mà có thể lừa dối và thấp kém như một người đàn bà.

¹⁴² Nay, thưa chị em, đừng đứng dậy và đi ra. Cứ đợi cho đến khi chúng ta nghe hết sứ điệp này. Hiểu không? Hiểu không?

143 Không có thứ gì, không giống nào ngoài người đàn bà, có thể vô đạo đức như vậy. Anh em gọi một con chó là “thứ dâm dăng,” gọi một con heo là “một—một con heo nái,” nhưng, về mặt đạo đức, chúng có đạo đức hơn một nửa các minh tinh màn bạc ở ngoài đây. Chúng không thể là gì khác ngoài đạo đức.

144 Và người nữ chính là kẻ bị thay đổi, vì sự hư hỏng. Đúng vậy. Thấy sắc đẹp đưa nàng tới đâu không? Bây giờ, đó là lý do mà, ngày hôm nay, chúng ta thấy rằng những người nữ gia tăng sắc đẹp. Anh em đơn cử Pearl Bryan, đã bao giờ anh em thấy hình cô ấy chưa? Được cho là đại mỹ nhân của nước Mỹ. Không có một học sinh nào mà lại đặt cô ta vào một—một hàng sau. Anh em biết nó đã được cho là theo cách đó không? Anh em có biết Kinh Thánh nói rằng đó là cách nó sẽ xảy ra không?

145 Anh em biết sự sa ngã bắt đầu đến bởi người phụ nữ không? Và sa ngã...Kết cuộc sẽ theo cùng cách đó, phụ nữ bắt đầu nắm quyền hành và cai trị trên đàn ông, và vân vân. Anh chị em có biết Kinh Thánh nói điều đó không? Anh em biết, thời đại mà cô ấy mặc trên người quần áo của đàn ông, và tóc uốn bành bồng, tất cả các thứ đó trái ngược với Lời Đức Chúa Trời. Và anh em biết nàng tượng trưng cho hội thánh không? Khi anh em quan sát những gì những người nữ đang làm, anh em sẽ thấy những gì hội thánh đang làm. Điều đó hoàn toàn chính xác. Vậy thì, vậy thì, đúng như Lời Đức Chúa Trời là thật.

146 Không có giống cái nào được tạo nên mà có thể hạ thấp phẩm giá như một người nữ có thể. Và tuy nhiên, qua đó, được làm nên một...

147 Nàng không phải là loài thọ tạo gốc. Tất cả những giống cái khác là thọ tạo gốc: chim chóc, giống đực và cái; loài vật, giống đực và giống cái. Nhưng, trong đời sống con người, Đức Chúa Trời chỉ làm một người nam, và Ngài lấy từ người ra. Và một người nữ là một sản phẩm phụ của người nam, vì Đức Chúa Trời đã không lập một điều như vậy. Hãy tra xem Kinh Thánh. Hoàn toàn đúng. Đức Chúa Trời, không, thưa quý vị, trong sự sáng tạo ban đầu của Ngài. Nàng bị đặt ra ngoài đó.

148 Nhưng nếu nàng có thể giữ chính mình đúng đắn, thật phần thưởng nàng còn lớn hơn người nam. Nàng được đặt trên một

mảnh đất thử nghiệm. Sự chết đến qua nàng. Nàng phạm tội mang tất cả đến cái chết. Nhưng lúc đó Đức Chúa Trời đã quay lại và dùng một người để mang Sự Sống trở lại; mang Con Ngài đến qua người nữ, một người vâng phục. Nhưng một người tồi tệ là người—người tệ nhất hiện có; không có gì có thể thấp kém như vậy.

¹⁴⁹ Ca-in, con trai của Sa-tan, nghĩ rằng Đức Chúa Trời chấp nhận vẻ đẹp. Ngày hôm nay nó cũng làm cũng thế. Ca-in là con trai của Sa-tan. “Ồ, này!” anh em nói. Chúng ta sẽ không đi vào các chi tiết về điều đó, nhưng hãy để tôi giải quyết nó cho anh em. Kinh Thánh nói rằng ông “là con thuộc về một quỷ đó.” Vậy, điều đó giải thích nó. Được rồi. Vậy thì, ông là con của Sa-tan. Và ông nghĩ rằng mang vào một bàn thờ và làm cho nó thật đẹp để thờ phượng, đó là những gì Đức Chúa Trời tôn trọng.

¹⁵⁰ Họ nghĩ, họ cũng nghĩ giống như vậy ngày nay. Chắc chắn. Đây, “Chúng ta xây một tòa nhà lớn. Chúng ta sẽ có những giáo phái lớn. Chúng ta sẽ làm tòa nhà lớn nhất và những người ăn mặc đẹp nhất, những giáo sĩ có văn hóa nhất.” Đôi khi Chúa cách xa nó cả chục triệu dặm. Đúng vậy. Tuy nhiên, đó là hội thánh.

¹⁵¹ Vậy, nếu Đức Chúa Trời chỉ tôn trọng sự thờ phượng, sự chân thành, của lễ, thì Ca-in cũng chỉ giống như A-bên. Nhưng chính là bởi sự khải thị, mà ông đã hiểu được rằng không phải những quả táo mà cha mẹ ông đã ăn.

¹⁵² Tôi sắp nói đôi điều ở đây mà có vẻ không hay đối với một mục sư, nhưng dẫu sao, tôi cũng sẽ nói. Tôi nghe những người kia nói những điều, vì thế tôi...nói những chuyện đùa một chút, và tôi không có ý nói điều đó. Tôi nói điều này, mặc dầu, “Nếu ăn những quả táo khiến cho người nữ nhận ra họ trần truồng, tốt hơn chúng ta nên ăn quả táo lần nữa.” Hiểu không? Hiểu không? Ừ-m. Hãy tha thứ cho tôi về điều đó, nhưng chỉ như vậy nó sẽ thay đổi. Tôi đã giữ anh chị em ở đây, và nói về những người nữ, và vân vân. Tôi—tôi—tôi muốn anh chị em thư giãn một phút, cho những gì đến kế tiếp. Bây giờ, để ý, anh chị em...Đó không phải là những quả táo. Chúng ta biết thế.

¹⁵³ Trong những ngày này, hội thánh đã trở nên, với thành tích của nó, giống như tất cả thành tích do con người tạo nên, đang

trở nên thuộc về khoa học. Họ đang cố tạo một hội thánh khoa học, bởi sự hấp dẫn của những cảnh đẹp và các tháp chuông lớn. Và thật tệ rằng Ngũ Tuần đã vào trong vết lún đó. Anh em tưởng sẽ tốt hơn bỏ trống lục lạc, ở dưới góc phố, và Thánh Linh của Chúa chung quanh anh em. Nhưng anh em đang cố so sánh với những người còn lại của họ, vì anh em đã hệ phái hóa. Đó là những gì nó đã gây ra. Hiểu không? Các giáo hội đang cố trở nên có tính khoa học.

154 Và hãy nhớ, khi con người đã đạt được tiến bộ bởi khoa học, họ đang tự giết mình mỗi ngày. Khi người ta phát minh ra thuốc súng, hãy xem điều nó đã gây ra. Khi con người phát minh ra xe ô-tô, nó giết hại nhiều hơn thuốc súng. Bây giờ con người tự làm bom khinh khí. Không biết người ta sắp làm gì với điều đó? Đúng.

155 Và hội thánh cũng như vậy, khi nó cố đạt thành tích bởi khoa học, bởi các sự sắp xếp do con người tạo ra, nó sẽ mang anh em ra khỏi Đức Chúa Trời, và đi vào sự chết, hơn nó đã có từ khởi đầu. Đúng vậy. Đừng chọn hội thánh giống như cách anh em chọn vợ mình. Hiểu không? Những gì khoa học đã làm cho hội thánh là tuyệt vời, nhưng tốt hơn anh em đừng để cho hội thánh mình nghiêng về đó; nó tạo nên các lớp sơn, bột, và tất cả các thứ khác. Hãy chọn tính cách của Lời Ngài.

156 Bây giờ chúng ta hãy so sánh nàng dâu xác thịt ngày nay với hội thánh được gọi là nàng dâu ngày hôm nay. So sánh một người nữ, sắp kết hôn ngày nay.

157 Bây giờ, hãy xem những gì khoa học đã làm cho nàng. Nàng xuất hiện, đầu tiên, với mái tóc cắt ngắn ngắn, với một trong những kiểu tóc này của Jacqueline Kennedy, đấy, hay điều gì giống vậy. Và anh em biết Kinh Thánh nói gì không? Kinh Thánh thực sự cho một người nam, nếu anh ấy muốn, quyền để ly dị nàng, nếu nàng làm như vậy. “Nàng là người nữ làm mình ô nhục, mà sẽ cắt tóc nàng.” Kinh Thánh đã nói vậy. Đúng. Anh chị em không biết điều đó à? Hả?Ồ, đúng thế! Tôi giảng quá nhiều tại California cho những anh chị em chưa biết điều đó. Đúng vậy.Ồ, vâng! Ích lợi gì cho tôi làm thế? Họ đã làm thế, dù thế nào đi

nữa. Anh em không thể lấy heo và thay đổi tên của nó, làm cho nó thành chiên. Để ý.

¹⁵⁸ Sau điều này chị em sẽ ghét tôi, nhưng chị em sẽ biết Lẽ thật. Hiểu không?

¹⁵⁹ Nhìn xem. Chúng ta hãy so sánh điều đó. Ở đây nàng xuất hiện với thật nhiều son phấn, điều gì đó mà nàng không phải, một nàng dâu hiện đại. Rửa mặt nàng đi, có lẽ, anh em sẽ chạy trốn nàng. Làm cho anh em sợ đến chết, lấy mọi thứ đó khỏi nàng. Và hội thánh với tiền sảnh lớn, sơn phết cũng vậy, một Max Factor thần học hoàn toàn. Ủ-m. Cả hai đều có một—một gương mặt đẹp, giả tạo trên họ, vẻ đẹp con người tạo nên và không phải vẻ đẹp do Đức Chúa Trời tạo nên. Không có tính cách gì trong cả hai.

¹⁶⁰ Để ý, thật giống như Sa-tan, đủ để lừa dối bởi, so sánh nàng dâu hiện đại bây giờ với nó: mặc quần soóc ngắn, tô son phấn, cắt tóc ngắn, mặc quần áo giống đàn ông, và lắng nghe một mục sư bảo nàng ăn mặc vậy ổn thôi. Ông là người lừa dối. Ông sẽ phải chịu trách nhiệm về điều đó trong những vùng nơi xa kia. Đúng thế. Làm thế để lừa dối, là điều gì đó mà nàng không phải.

¹⁶¹ Đó là đường lối giáo hội làm, có được các bằng cấp cao Tiến sĩ Thần đạo, Tiến sĩ Triết, Tiến sĩ Luật. Vì vậy anh em nói, “Mục sư của chúng tôi thì *thế này, thế kia, và thế nọ*,” có lẽ không biết gì về Đức Chúa Trời hơn so với người Hottentot biết về một đêm Ai Cập. Đúng vậy. Đúng. Một vài kinh nghiệm thần học viện ở ngoài đó, và không còn biết gì nữa về Đức Chúa Trời cả.

¹⁶² Giáo hội hiện đại và lớp sơn thần học của họ, hùm, có những người nữ của họ tất cả với sự vinh hiển mình bị cạo đi, bởi một số thanh niên ricky hiện đại của họ và một mục sư mà họ có, giống như một Giê-sa-bên nếu đã từng có một người. Kiểu tóc ngắn bành bông, quần ngắn, tô son phấn, tất cả đều thích hợp trong một sở thích thần học, đó là cách giáo hội đứng. Đúng. Nhưng tính cách thuộc linh của nó đã đi quá xa khỏi người nội trợ mà Chúa Jêsus Christ đang đến để tiếp nhận.

¹⁶³ Nếu một Cơ-đốc nhân nào cưới một người nữ giống như vậy, cho thấy người đó đã sa ngã khỏi ân điển. Từng trải của người

ấy về Đức Chúa Trời và sở thích của người ấy về một gia đình, những gì mà một gia đình phải có, thật cách xa, khi anh chọn một người nữ giống như thế. Không, thưa quý vị. Cô ấy chắc sẽ không thích hợp sự nếm trải Cơ-đốc. Tính cách thuộc linh của cô ấy ở chỗ thấp nhất, chết, trong vẻ đẹp giáo phái và tham dục của thế gian.

¹⁶⁴ Điều đó chính xác chỗ mà giáo hội đứng hôm nay, đã bán đứng tính cách Lời được cho của nàng cho Sa-tan, cho một tôn giáo khoa học do con người tạo ra. Khi mà, nó có quyền, như là hội thánh của Đức Chúa Trời, để lại sống bằng Lời Đức Chúa Trời và có Thánh Linh hành động ở giữa, hiệp Thân thể với nhau bằng Lời và tình yêu của Đức Chúa Trời. Thay vì thế, nó đã bán quyền trưởng nam, giống Ê-sau, và nhận một giáo phái, để cho nó làm điều đó, bất kỳ điều gì nó muốn, đúng, chỉ để được quần chúng ưa chuộng giống như mẹ mình đã từng làm tại giáo hội nghị Nicaea, Rô-ma. Lời của Đức Chúa Trời!

¹⁶⁵ Ồ, nó đã đi vào lãnh vực Ngũ Tuần của chúng ta thế nào! Thật quá tệ, nhưng nó đã làm vậy.

¹⁶⁶ Chú ý, chờ một chút, một nữ tu trong giáo hội Công giáo. Người nữ đó, trở thành một nữ tu, và nhận lấy khăn voan cuối cùng đó, cô hoàn toàn bị bán đứng cho giáo hội đó. Cô là (linh hồn, thân thể, và tâm linh) tài sản của giáo hội đó. Cô không có suy nghĩ gì của riêng mình. Cô không thể có, khi cô nhận khăn voan cuối cùng đó, không suy nghĩ riêng tư, không ý riêng nào của mình cả. Hãy xem ở đây, rằng Sa-tan làm sự giả dối của nó, giống như thật.

¹⁶⁷ Hội Thánh thật của Đấng Christ, Nàng Dâu, đã được bán cho Ngài và Lời được hứa của Ngài vậy, cho đến nỗi chính tâm trí mà ở trong Đấng Christ thì ở trong anh em. Thật là khác biệt!

¹⁶⁸ Và chúng ta tìm thấy ngày hôm nay, rằng, hội thánh hiện đại, một hội thánh thế gian hiện đại, hội thánh thế giới hiện đại và cũng là Hội thánh thuộc linh thai nghén, sinh ra những đứa con.

¹⁶⁹ Một trong những đứa con đó, một sự sinh ra giáo phái, sẽ được cho ra, một trong...ngày, cho...những ngày này, tại Hội đồng Giáo hội Thế giới, mà sẽ sản sinh ra cho thế gian anti-christ đó,

qua một giáo phái. Điều đó chính xác là Lẽ thật. Tôi có thể không sống để nhìn thấy nó. Tôi tin tôi sẽ thế. Nhưng, anh em những người trẻ, nhớ rằng anh em đã nghe một mục sư nói điều đó. Điều đó cuối cùng sẽ là kết thúc. Và đó là dấu hiệu của con thú, khi nó hình thành Hội đồng Giáo hội Thế giới đó. Và nó sẽ sinh con của nó, là anti-christ.

¹⁷⁰ Người con khác được thai nghén bởi Lời Đức Chúa Trời và sẽ sanh ra một Thân thể, Thân thể hoàn tất của Chúa Jêsus Christ, đó là Nàng Dâu. Thân thể của Đấng Christ vẫn chưa hoàn tất. Bao nhiêu anh chị em biết điều đó? Một người nam và một người nữ là một. Và Đấng Christ là một Thân thể, Lời. Nàng Dâu sẽ phải là phần còn lại của Thân thể đó. Và hai thân thể, cùng nhau, tạo lại một Thân thể lần nữa. Giống như A-đam lúc ban đầu: người nam, vợ mình, là một. Giờ đây, Nàng, Nàng Dâu thật, đã được bán cho Ngài, để Nàng không còn sử dụng tâm trí riêng của Nàng. Tâm trí của Ngài, dĩ nhiên, là ý chỉ của Ngài, và ý chỉ của Ngài là Lời Ngài.

¹⁷¹ Bây giờ nhìn xem cái gọi là nàng dâu do con người lựa chọn, và so sánh sự thuộc linh với sự xác thịt ngày nay, một Giê-sa-bên hiện đại quý quýệt bởi A-háp của nàng, sắc đẹp Max Factor, mọi thứ. Hãy nhìn xem giáo hội, cùng một cách, nhưng một gái điểm đối với Lời Đức Chúa Trời hằng sống; những giáo phái lớn, những tòa nhà lớn, tiền nhiều, lương cao, đã bán hết. Nhiều người đứng trên bục giảng tán thành rằng điều đó là ổn thôi, và để cho họ tiếp tục với nó. Thật lừa dối, chỉ thế thôi. Thực sự một Thời đại Hội Thánh Lao-đi-xê đui mù, hoàn toàn chính xác những gì Kinh Thánh nói sẽ xảy ra. “Nói, ‘Ta giàu có rồi. Ta ngồi như một nữ hoàng. Ta không cần chi nữa.’ Mà người không biết rằng mình nghèo ngặt, khốn khổ, đui mù, bất hạnh, lừa dối: mà không biết điều đó.” Nếu đó không phải là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, Khải huyền 3, thì tôi đã không hề đọc Nó. Đó là những gì nó hiện có, mà không biết! Hãy suy nghĩ về điều đó.

¹⁷² Nếu anh em bảo một người nam hay nữ, trên đường phố, mà trần như nhộng, và nói họ trần truồng, và họ nói, “Hãy lo việc của anh đi,” ồ, có sự mất trí ở đâu đó. Có điều gì không ổn với đầu óc của họ.

173 Và khi anh em có thể đọc Lời Đức Chúa Trời, cách mà người ta nên làm thế nào, và báp-tem bằng Đức Thánh Linh này mà chúng ta có hôm nay, và, nhiều người, ồ, người ta nhìn vào anh em như thể anh em bị điên khùng. Anh em bảo họ: “Các bạn phải...” Họ phải được sanh lại. Họ phải tin Kinh Thánh.

174 Họ nói, “Đó là chuyện bịa đặt của người Do Thái, cách đây nhiều năm. Hội thánh của chúng tôi có đường lối.” Khốn khổ, đáng thương, đui mù, lơ lờ, mà không biết. Thật là một...Và Kinh Thánh nói rằng đó là tình trạng họ sẽ đi vào.

Làm sao một tiên tri thật có thể từng bỏ lỡ không thấy được điều đó? Tôi không biết.

175 Đã trôi dạt ngay vào tất cả các giáo hội của chúng ta, ở mọi nơi. Cứ nhìn vào nó, chỉ là một khuynh hướng hiện đại. “Dâm phụ già và các con gái,” trong Khải huyền 17, đưa ra với những người “nghèo ngặt, mù lòa, khốn khổ” giáo lý thần học của nó mâu thuẫn với Lời Đức Chúa Trời. “Và họ đã tìm thấy trong nó những linh hồn của những kẻ nô lệ, và những người nam và người nữ của—của mọi nơi.” Thay vì thu hút dân sự...

176 Đấng Christ chứng thực Lời Ngài, mà thu hút nhiều người. Ngài không thu hút mọi người ở các giáo hội bị thu hút bởi những giáo phái lớn và những công việc to lớn, và các chương trình vĩ đại và những điều đẹp đẽ. Nhưng Lời Đức Chúa Trời thu hút Nàng Dâu của Đấng Christ.

177 Bây giờ lưu ý. Thật thú vị để—để ý làm thế nào mà—mà hội thánh cố gắng hấp dẫn sự quan tâm của nhiều người bởi những bộ đồ lễ đẹp và những dàn đồng ca mặc đẹp, những người nữ tóc ngắn và những gương mặt son phấn. Và họ nghĩ...Và đã hát giống như một Thiên sứ. Nói dối giống như ma quỷ, chạy quanh suốt đêm để nhảy nhót giống như, không nghĩ gì về điều đó. Và đó là những gì họ nghĩ, “Nó ổn thôi. Điều đó đẹp.” Nhưng, anh em thấy, đó là giả tạo. Đó không phải là Lời Đức Chúa Trời.

178 Trong lúc, Nàng Dâu thật thu hút sự chú ý của Đức Chúa Trời, bằng cách giữ Lời Ngài. Bây giờ chú ý. Bây giờ chúng ta hãy chú ý Đấng Christ.

179 Anh em nói, “Ồ, nào, đợi một phút, còn sắc đẹp này anh đang nói về thì sao?”

180 Kinh Thánh nói, trong Ê-sai 53:2, rằng, khi Chúa Jêsus đến, “Ngài không có vẻ đẹp gì, để chúng ta ưa thích Ngài.” Đúng không? Không có vẻ đẹp. Nếu Ngài đến trong vẻ đẹp trần gian, như Sa-tan có ngày nay, người ta sẽ chạy quanh Ngài và tin nhận Ngài như cách giáo hội họ làm ngày nay. Họ sẽ tin Ngài, nhận Ngài, như họ làm với Sa-tan ngày nay. Chắc chắn, họ sẽ làm vậy. Nhưng Ngài không đến trong kiểu vẻ đẹp đó, nhưng Ngài luôn đến trong vẻ đẹp tinh cách. Ở đó, Đấng Christ không phải là Một Người vạm vỡ, mạnh khỏe, đẹp đẽ, to lớn. Đức Chúa Trời không chọn kiểu đó.

181 Tôi nhớ có lần một tiên tri đi đến để—để lập một vị vua, lập một vua từ các con của Y-sai, để thay thế cho vua khác, Sau-lơ. Và vì vậy Y-sai mang người đó ra, một chàng con trai, to lớn, đẹp của ông. Ông nói, “Vương miện sẽ thích hợp, trên đầu nó.”

182 Đấng tiên tri đi đến để đổ dầu trên chàng. Ông nói, “Đức Chúa Trời từ chối người đó.” Và Ngài khước từ mọi người trong họ, cho đến khi người đến cùng một anh chàng nhỏ bé, trông hồng hào, lưng gù. Và ông đã đổ dầu trên chàng, và ông nói, “Đức Chúa Trời đã chọn người.” Hiểu không? Chúng ta chọn bằng mắt nhìn. Đức Chúa Trời chọn bởi tính cách.

183 Tính cách, không bao giờ có một tính cách nào giống như Chúa Jêsus Christ. Nó sống trong anh em và bày tỏ Ngài. Chúng ta thấy điều đó đúng. Đó không phải là vẻ đẹp trần gian của Ngài thu hút Nàng Dâu của Ngài. Chính là tính cách của Ngài, tính cách của Hội thánh, mà Chúa Jêsus tìm kiếm; không phải đó là những tòa nhà lớn, nơi đó là những giáo phái lớn, nơi đó là quyền thuộc viên lớn. Ngài hứa gặp gỡ bất kỳ nơi nào hai hay ba người nhóm lại. Thật vậy. Đó là nơi người tin chân thật đặt niềm hy vọng, trên Lời Đức Chúa Trời đó, được chứng thực trong Lễ thật, là gì. Được chọn bởi Lời Ngài, không phải là một nhóm yêu mến thế gian. Họ ghét điều đó.

184 Thảo nào nó bị ly dị với Ngài, vì nó đã bỏ lỡ sự khải thị của Ngài, và nó không có điều đó. Ngài không quan tâm đến nó, cách

nó hành động và thực hiện, và nó có bao nhiêu thứ thuộc thể gian này.

¹⁸⁵ Ngài đang tìm kiếm tính cách của nàng, tính cách của Đấng Christ. Bây giờ, chỉ một phút bây giờ. Chính là điều đó. Ngài đã chọn Nàng Dâu để phản ánh tính cách của Ngài, mà những giáo hội hiện đại ngày nay chắc chắn đã bỏ lỡ chương trình của Ngài—của Ngài ở đây, một triệu dặm, vì họ chối bỏ *Đây là Lễ thật*. Vậy nó có thể là như thế nào? Giờ đây, Ngài đang tìm ngày cho Nàng Dâu đó được hình thành, Hê-bơ-rơ 13:8, thật chính xác như Nó đã có, giống như Ngài. Phải là cùng thịt, cùng xương của Ngài, cùng Thánh Linh, cùng mọi thứ, thật chính xác được xây nên, rồi cả hai trở nên một. Cho đến lúc hội thánh trở thành như thế, họ chưa phải là một. Tính cách của Ngài, Lời, dành cho thời đại này, phải được khuôn đúc. Nó phải được hun đúc giống như Ngài.

¹⁸⁶ Bây giờ, để kết thúc, tôi muốn nói lý do mà tôi đã nói những điều này, và tôi sẽ—tôi sẽ kết thúc. Đêm nọ, khoảng ba giờ sáng, tôi đã bị đánh thức.

¹⁸⁷ Tôi mời bất kỳ anh em nào trả lời điều này. Đã bao giờ tôi bảo anh em điều gì trong Danh Chúa mà không đúng chẳng? Nó đã luôn luôn đúng. Tôi xin nói thật, Đức Chúa Trời biết đó là thật. Không có một ai, không nơi nào trên thế giới, trong hàng ngàn thứ đã được kể, mà Ngài đã từng bỏ lỡ một lời của nó. Luôn luôn ứng nghiệm cách hoàn hảo.

¹⁸⁸ Thậm chí khi tôi ở tại Phoenix, ngày nọ, hay cách đây khoảng một năm, và đã kể với anh em về Sứ điệp đó về—về *Thưa Quý Ông, Mấy Giờ Rồi?* Và đã nói cho anh em biết, “Bấy Thiên sứ sẽ gặp tại đó,” và là sự mở ra những Ấn này, và điều gì. Và ở đó tờ—tờ tạp chí *Life* đã đăng bài báo về điều đó, Ngọn Lửa vĩ đại này di chuyển trong không trung, cao ba mươi dặm, ngang hai mươi bảy dặm. Họ nói không thể hình dung được đó là gì; không biết cho đến bây giờ. Và những người ở tại ngay đây trong tòa nhà này tối nay, đang đứng ngay tại đó với tôi khi nó xảy ra, thật chính xác như Nó đã được nói ra. Ngài đã bảo cho tôi những điều sẽ ứng nghiệm, và nó đã xảy ra hoàn toàn chính xác. Cách mà mỗi cái trong những Ấn đó được mở thế nào, và đã bảo những bí mật

mà đã được kín giấu qua các thời đại của những người cải cách và vân vân, thật hoàn hảo.

¹⁸⁹ Như thế nào, đứng trên đỉnh đồi, những người, ba hay bốn người đang đứng ngay đây hiện giờ có mặt, vâng, nhiều hơn thế. Đi lên đồi, Đức Thánh Linh nói, “Hãy nhặt hòn đá kia.” Chúng tôi đang đi sẵn. Ngài phán, “Hãy ném nó vào không trung, và nói, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.’” Tôi đã làm. Xuống từ đó là một cái phễu bằng gió nhỏ. Tôi nói, “Trong vòng hai mươi bốn giờ, anh em sẽ thấy bàn tay của Đức Chúa Trời.” Những người đang ngồi ngay đây hiện diện bây giờ.

¹⁹⁰ Ngày kế tiếp, khoảng mười giờ, đứng tại đó, tôi nói, “Hãy sẵn sàng. Hãy xuống dưới xe hơi ở đó,” một cựu chiến binh. Tôi nói, “Điều gì đó sắp xảy ra.” Bầu trời trong sáng, ngay trên một vực lớn. Dưới đó là một ngọn Lửa xoáy từ Trời, gây tiếng rít xé tai thật mạnh như Nó có thể, tông vào những bức tường như thế. Tôi—tôi đang đứng ngay ở phía dưới Nó. Tôi lấy mũ ra, giữ đầu mình. Nó đến khoảng ba hay bốn bộ trên tôi, và cắt một rãnh lớn quanh bức tường đó như thế, và nổ tung. Và trở lại trên không trung, và xoáy tròn trở lại, và xuống lại, ba lần, thậm chí cắt các chóp của những bụi cây, trong khoảng chừng hai trăm thước. Nghe những người đó họ nói chứ, “A-men”? Họ đã ở đó khi điều ấy xảy ra, đấy, và đã tạo nên ba tiếng nổ.

¹⁹¹ Khi họ từ dưới gầm xe hơi chui ra và mọi thứ, đến trở lại, nói, “Điều đó đụng vào anh, sẽ không còn một vết mỡ nào cả.”

¹⁹² Tôi nói, “Đó là—Đó là Ngài. Ngài đang nói chuyện với tôi.” Đức Chúa Trời nói bằng một cơn gió lốc. Hiểu không? Và ở đó cũng chính là Trụ Lửa đó mà anh em thấy trên bức hình, đứng tại đó.

Và khi Nó đi lên, họ hỏi, “Gì vậy?”

Tôi nói, “Sự phán xét đánh đánh vào Bờ Tây.”

¹⁹³ Ngày thứ hai sau đó, Alaska như muốn chìm. Hiểu không? Nó đã đánh tại đó một lần, ở đó, cú đánh đầu tiên.

¹⁹⁴ Nơi mà, anh em phải làm điều gì đó, để tượng trưng cho nó. Giống như một người bỏ ít muối vào trong bình sành, và ném nó vào trong nước, và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, hãy trở thành

nước ngọt.” Và lần nọ, Chúa Jêsus, đã lấy nước và đổ vào trong hũ, và—và hóa nó thành rượu.

¹⁹⁵ Anh em phải có điều gì đó, để tượng trưng. Đó là những gì đã có, mà bốc lên trên không trung và đi xuống. Điều đó đã bắt đầu một cơn gió lốc nhỏ. Trong hai mươi bốn giờ, Nó đã làm rung chuyển ngọn núi đó cho đến nỗi cắt một đường rãnh quanh đó.

¹⁹⁶ Ông Mục sư Blair đang ngồi tại đây, tôi đang nhìn ngay vào ông bây giờ, ông đã có trên đó và đã nhặt một vài mảnh của nó, và đại loại như vậy. Ở đây là Terry Sothmann, họ, và đang đứng đó, và Billy Paul. Và các anh em, một số trong những người này đang ngồi đây, đã có ngay tại đó xem nó xảy ra khi Nó xé nó ra.

¹⁹⁷ Đó không phải là điều tưởng tượng. Đó là sự thật. Đó không phải là trở lại thời Kinh Thánh. Chính là bây giờ. Hiếu không? Cùng một Đức Chúa Trời đó luôn chỉ cho tôi thấy những điều này, và chúng đã ứng nghiệm, chính xác tới từng chữ. Không hề sai một lần. Bây giờ tôi đang khoe khoang về Ngài.

¹⁹⁸ Cách đây vài tuần lễ, tôi có một khái tượng. Và tôi đang đứng trên một—một nơi cao, và tôi xem sự diễn tập của Hội Thánh. Và tôi chú ý, đến từ...Tôi đang đứng giống như thế *này* hơn, đối mặt về hướng Tây. Và đến lối *này* là một nhóm người nữ đáng yêu, ăn mặc thật đẹp, tóc dài xõa sau lưng, các ống tay áo, và váy dài xuống cách thanh lịch. Và tất cả họ đang diễu hành, giống như, “Tiến lên, tình binh Jêsus tiến lên, xông pha vào trận chiến, thập tự giá của Jêsus đi đầu.” Và khi họ đi qua, chỗ tôi đứng, và có Điều gì tại đó, Linh nào đó, là Đức Chúa Trời, và phán, “Có một Nàng Dâu.” Và tôi nhìn, và lòng tôi vui mừng. Và Nó đi vòng quanh lối *này*, và đi quanh phía sau tôi.

¹⁹⁹ Sau một lát, khi Nó trở lại lối *này*, Nó nói, “Bây giờ hội thánh hiện đại sẽ vào thao duyệt.” Và ở đây hội thánh Châu Á đi lên. Tôi chưa bao giờ thấy đám người ô uế như vậy.

²⁰⁰ Ở đây các giáo hội đi lên, đến từ các quốc gia khác. Họ trông kinh khủng.

²⁰¹ Và tôi—tôi nói điều này vì tôi có bốn phận nói ra sự thật, trước Đức Chúa Trời. Và khi Ngài phán, “Ở đây đến hội thánh nước Mỹ bây giờ, được thao duyệt,” nếu tôi từng thấy nhóm

người xấu xa, thì chính là đó. Những phụ nữ họ bị lột trần truồng, với một thứ trông giống như màu xám buồn tẻ, như màu da voi. Và họ đang nắm giữ nó phía trước họ, với phần trên không có gì cả. Và họ đang thực hiện thứ này, mà, những—những vũ điệu mà những đứa trẻ tằm ở ngoài đây, uốn éo và các thứ, và loại nhạc đó đang diễn ra. Và khi tôi thấy Hoa hậu hiệp chủng quốc Hoa Kỳ đi lên, tôi hầu như ngất xỉu.

202 Bây giờ, đây là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nếu anh em tin tôi là đây tớ của Ngài, anh em hãy tin tôi lúc này. Tôi sẽ không nói điều gì không có trên đời. Không có đủ tiền trên khắp thế giới để khiến tôi nói thế nếu nó không có thật.

203 Và khi nàng đi qua, đó là sự trông ô uế nhất tôi từng thấy. Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, những thầy giảng và anh em chúng con đã gian khổ và lao lực để kiếm Nàng Dâu cho Ngài, và đó là điều tốt nhất chúng con có thể làm.” Nàng đang uốn éo, nắm giữ cái này phía trước nàng, giống như một trong những chiếc váy hula này, giữ phần phía trước của nàng, phần bên dưới của nàng, như thế này, nhảy múa và uốn éo giống như những đứa trẻ này làm ở ngoài đây trên...trên những cuộc biểu diễn thô tục mà họ có, uốn éo. Đó là Hoa hậu Cơ-đốc giáo của nước Mỹ.

204 Tôi nói thật, bởi sự vùa giúp của Đức Chúa Trời, đó là những gì nó trông giống trong gương mặt của Ngài. Tôi—tôi thật sự...tôi bắt đầu...tôi có thể ngất đi. Tôi nghĩ, “Tất cả sự cố gắng, và sự rao giảng, và thuyết phục đó chẳng?” Mỗi người trong họ để tóc ngắn bành bông, và họ đang uốn éo và hành động kỳ cục, giữ cái này ở phía trước. Họ đến gần, nơi tôi đang đứng đó với Linh vật siêu nhiên này. Tôi không thể thấy Ngài. Tôi có thể nghe Ngài đang nói chuyện với tôi; ở ngay quanh tôi. Nhưng khi họ quay lối này, họ nắm cái này. Và cứ uốn éo và cười đùa và cứ tiếp tục như thế, hành động kỳ cục như thế, giữ cái này ở trước họ.

205 Giờ đây, tôi đang đứng trong Sự Hiện diện của Ngài tại đó, và đây tớ của Ngài. “Và về tất cả tôi đã cố gắng, đó là điều tốt nhất tôi có thể làm chẳng?” Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, ích gì cho con làm điều đó? Ích gì để làm điều đó? Tất cả những tiếng khóc, và van xin, và thuyết phục, những dấu hiệu và dấu kỳ phép lạ lớn mà Ngài đã tỏ cho thấy. Và con đã đứng tại đó như thế nào, và

đi về nhà khóc lóc sau khi giăng cho họ và các thứ, và ích gì cho con để làm điều đó? Và rồi con phải giới thiệu điều gì đó giống như thế cho Ngài, để làm Nàng Dâu sao?”

206 Và khi tôi đang đứng đó, nhìn, nàng đi ngang qua. Và anh em có thể tưởng tượng phần sau lưng của nàng, không có gì, giữ cái *này* phía trước của nàng khi nàng nhảy điệu sim-mi, giống như thế, đến điệu nhảy uốn éo này, tung chân ra giống như thế. Và, nàng, ồ, đó là cuộc biểu diễn thật phàm tục, cách nàng đang hành động, rung chuyển khắp thân hình như thế. Bây giờ tôi...

207 Anh em hỏi, “Điều đó có nghĩa là gì, Anh Branham,?” Tôi không biết. Tôi chỉ đang nói cho anh em những gì tôi đã thấy.

208 Và khi nàng đi ngang qua như thế, tôi nhìn nàng. Ồ, tôi thật ngất đi. Tôi cứ xoay quanh. Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, con bị định tội. Không—không cần cho con cố gắng nữa bây giờ. Chỉ có thể bỏ đi.”

209 Bà Carl Williams, nếu bà đang ngồi tại đây, và giấc mơ mà bà đã kể cho tôi, cách đây không lâu, rằng bà đã mơ đêm nọ, mà đã quấy rầy bà, nó đấy. Tay lái đã trật khỏi tay tôi.

210 Rồi, tôi chỉ nghĩ, “Tôi—tôi thật sự có thể quên nó đi.” Tôi đã chết.

211 Sau đó, đột nhiên, tôi nghe Nó đến trở lại. Và đến trên phía *này* cũng Nàng Dâu ấy đi quanh lối *này*. Những quý cô họ đến trở lại ở đây, và mỗi người trong họ mặc y phục dân tộc của nơi họ ở, giống như Thụy Sĩ, Đức, và vân vân, mỗi người mang loại quần áo đó, tất cả tóc dài, hoàn toàn chính xác giống như đoàn đầu tiên. Và ở đây, họ đang đến, đi bộ. “Tiến lên, tinh binh Đấng Christ, xông pha vào trận chiến.” Và khi họ đã đi qua khán đài thao duyệt nơi chúng tôi đang đứng, ngay lập tức, mọi cặp mắt đều đổ dồn về hướng đó. Và rồi họ quay trở lại, và họ tiếp tục, diễu hành.

212 Và ngay khi họ bắt đầu đi thẳng lên vào bầu trời, người khác này đi đến một mé đôi và đi xuống, như *thế*.

213 Những người này diễu hành thẳng lên trời. Và khi họ đi diễu hành, tôi chú ý hai cô bé từ phía sau, trông như họ là cô gái ngoại quốc nào đó, giống như Thụy Điển hay Thụy Sĩ, hay nơi nào đó.

Họ bắt đầu nhìn quanh, và đã...Tôi nói, “Đừng làm thế! Đừng đi ra khỏi bước đó!” Khi tôi thét lên như thế, tôi đi vào, trong khải tượng, đứng đó với bàn tay của tôi đưa ra giống như *thế*. Tôi nghĩ, “À...”

²¹⁴ Đó là lý do tôi đã nói những gì tôi có, tối nay. Tôi muốn hỏi anh em một câu hỏi. Có muộn hơn chúng ta nghĩ không? Có thể Nàng đã được gọi và lựa chọn, đóng ấn rồi không? Sẽ không có thêm một lần nữa, anh em biết đấy. Nó có thể có khả năng chứ? Ồ, vâng. Ồ, vâng.

²¹⁵ Nhớ những gì tôi nói ngày nọ, tại bữa điểm tâm. Trong ống dẫn trứng sanh sản của phái nam và nữ, có một triệu tinh trùng phát sinh, hàng triệu trứng phát sinh. Nhưng chỉ có một trong chúng sống, và, tuy nhiên, chúng mỗi cái đều giống hệt nhau: một trong một triệu. Mỗi cái trong chúng, trứng đó tương tự nhau và cùng loại tinh trùng. Một trong chúng sống. Phần còn lại của chúng đều chết.

²¹⁶ Không ai có thể bảo cái nào là trứng trưởng thành, và, ồ, điều gì về nó. Đức Chúa Trời phải quyết định điều đó, nó sẽ là một trai hay gái, tóc hung hay nâu, hay bất kể sẽ là gì. Đức Chúa Trời quyết định điều đó. Không phải cái đầu tiên gặp, nhưng là cái đầu tiên Đức Chúa Trời đã quyết định. Có lẽ một cái lên *đây*, và một...Nếu anh em từng để ý, trong ống nghiệm, để thấy chúng đến cùng nhau. Tôi đã quan sát nó. Đức Chúa Trời phải quyết định điều đó. Một, mọi cái trong chúng, trông giống nhau, nhưng bởi sự lựa chọn. Sự sinh ra xác thịt bởi sự lựa chọn. Đức Chúa Trời lấy ra một trong hàng triệu.

²¹⁷ Khi Y-sơ-ra-ên rời xứ Ai Cập, trên đường đến đất hứa của họ, họ có khoảng hai triệu người. Mỗi người trong họ phải dâng cùng một con chiên sinh tể, hoặc là họ không thể sống. Mỗi người trong họ lắng nghe Môi-se, tiên tri. Mỗi người trong họ được ông làm báp-têm, trong Biển Đỏ. Mỗi người trong họ đã nhảy múa, những người nữ với Mi-ri-am, lên xuống phía (khi) bờ biển, khi Đức Chúa Trời hủy diệt kẻ thù. Mỗi người trong họ đứng với Môi-se, và nghe ông hát trong Thánh Linh. Họ, mỗi người, ăn ma-na từ đồng vắng, mà rơi xuống từ Trời. Ma-na mới, mỗi đêm, là một hình bóng về Sứ điệp, mỗi người trong họ ăn từ đó. Nhưng, từ

trong hai triệu, bao nhiêu người đã đến được? Hai. Một từ trong một triệu người.

218 Có xấp xỉ năm trăm triệu Cơ-đốc nhân trên thế giới tối nay, tính cả người Công giáo và tất cả. Năm trăm triệu gọi là tín hữu trên thế giới. Nếu sự Cất Lên đến tối nay, điều đó sẽ có nghĩa... nếu một trong một triệu người được tính đến. Tôi không nói là vậy. Nhưng nếu là vậy, năm trăm người, trong hai mươi bốn giờ kế tiếp, sẽ mất tích. Anh em có thể không bao giờ nghe về điều đó. Sẽ có nhiều người mất tích, dù sao đi nữa, không thể đếm được.

219 Thế thì điều đó có thể, xảy đến cho chúng ta, thưa các bạn, giống như đã xảy ra giống như đã xảy ra khi Giăng Báp-tít đến. Thậm chí các môn đồ hỏi, “Tại sao Kinh Thánh nói, tại sao các—các sứ đồ hay các tiên tri nói, tại sao họ nói rằng Ê-li phải đến trước và khôi phục lại mọi thứ?”

220 Ngài phán, “Ta nói cùng các ngươi rằng Ê-li đã đến rồi, mà các ngươi không biết.”

221 Một trong những ngày này chúng ta có thể bị bỏ lại đây, “Thế còn sự Cất Lên trước khi cơn đại nạn đến thì sao?”

“Nó đã đến mà anh em đã không biết.”

222 Tất cả Thân thể, được đóng ấn, cứ giữ Nó trong hàng lối. Tôi không đang nói nó là cách đó. Tôi hi vọng không phải cách đó. Nhưng, thưa bạn, khi nó để cho...

223 Nếu chúng ta có một cảm xúc trong lòng, tối nay, chúng ta nên làm cho đời sống mình ngay thẳng, và những điều chúng ta đã làm, xin cho tôi khuyên anh em, như một anh em truyền đạo. Lần đầu tiên tôi nói điều này, trên bục giảng. Tôi đã kéo dài ra xa hơn tối nay, về điều *Này*, hơn tôi giảng bất cứ điều gì khác, bất cứ lúc nào, trước công chúng, bởi vì tôi có sự tự do lớn trong những buổi nhóm này. Nếu anh em tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời, anh em hãy lắng nghe những gì tôi đã nói với anh em. Nếu có một chút xao động cảm xúc trong lòng mình, anh em hãy đến với Chúa ngay bây giờ. Anh em hãy làm điều đó.

224 Hãy dừng lại một phút, hỡi anh em. Hãy nhìn vào tín điều của—của mình mà anh em hầu việc. Hãy nhìn vào các giáo hội của mình. Có chính xác với Lời Đức Chúa Trời không? Anh em

có hội đủ mọi tiêu chuẩn không? Nói, “Tôi là một người tốt.” Ni-cô-đem cũng vậy, và hết thấy những người còn lại cũng vậy. Họ—họ đều tốt đẹp. Thấy không? Điều đó không có gì liên quan với Nó cả.

225 Và, quý chị em phụ nữ, tôi muốn chị em nhìn vào gương, và xem những gì Đức Chúa Trời quy định người nữ làm. Và thấy trong gương của Đức Chúa Trời, không phải trong gương giáo hội của mình bây giờ, trong gương của Đức Chúa Trời; và xem chị em có hội đủ phẩm chất, trong đời sống mình, là Nàng Dâu thuộc linh của Chúa Jêsus Christ không.

226 Thưa quý vị mục sư truyền đạo, cũng hãy nghĩ như vậy. Quý vị có đi tắt ở đây, để lưu lại những cảm xúc của ai đó trên xa kia không? Quý vị sẽ làm điều này nếu không phải...và họ sẽ đuổi quý vị ra khỏi giáo hội không? Nếu anh em đang cảm thấy cách đó, hỡi anh em yêu dấu của tôi, xin để tôi cảnh cáo anh em, trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy chạy trốn khỏi điều đó ngay bây giờ.

227 Và, hỡi chị em, nếu chị em không thể đo bằng phẩm chất của Cơ-đốc nhân, không phải như Cơ-đốc nhân danh nghĩa, nhưng trong lòng, và đời sống của mình có kiểu mẫu chính xác như giấy hôn thú của Đức Chúa Trời, ở đây, nói phải là...

228 Và, thưa quý thuộc viên giáo hội, nếu giáo hội của quý vị không giống như thế, có thể đo được phẩm chất của Đức Chúa Trời về Lời Ngài, hãy ra khỏi nó và đến trong Đấng Christ.

229 Đó là lời cảnh cáo trang nghiêm. Chúng ta không biết thì giờ gì, và anh em không biết thì giờ nào, thành phố này một ngày kia sẽ nằm dưới đáy đại dương này.

230 “Ồ, hỡi Ca-bê-na-um,” Chúa Jêsus đã phán, “dù người nhắc mình lên tận trời, sẽ bị mang xuống âm phủ. Vì, nếu những công việc quyền năng đã được thực hiện tại Sô-đôm và Gô-mô-rơ, thì nó vẫn còn cho đến ngày nay.” Và Sô-đôm và Gô-mô-rơ nằm dưới Biển Chết. Và Ca-bê-na-um ở dưới đáy biển.

231 Thành phố quý vị, mà tuyên bố là thành phố của những Thiên thần, tự nhắc mình lên trời, và lại đưa ra những thời trang ô uế, bẩn thỉu cùng các thứ, cho đến nỗi thậm chí những nước ngoài đến đây nhặt lấy các thứ ô uế của chúng ta và gửi đi, tới những

nhà thờ đẹp để có tháp chuông của quý vị, và vân vân, theo cách quý vị làm. Hãy nhớ, rồi một ngày quý vị sẽ nằm dưới đáy biển, các lỗ ong lớn dưới quý vị ngay bây giờ. Con thanh nộ của Chúa đang sôi sục ngay dưới quý vị. Ngài còn giữ bãi cát chắn ngang như vậy bao lâu nữa? Khi mà, đại dương đó ngoài kia, sâu một dặm, sẽ tràn vào đó, trở lại Biển Salton. Nó sẽ xảy ra tồi tệ hơn ngày cuối cùng của Pompeii. Hãy ăn năn, hỡi Los Angeles.

²³² Hãy ăn năn, những người còn lại của quý vị, và quay đến với Đức Chúa Trời. Giờ thanh nộ của Ngài trên đất. Hãy chạy trốn khi có thời giờ trốn chạy, và đến trong Đấng Christ.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²³³ Lạy Chúa kính yêu, khi, trong linh hồn con, đang run rẩy, lòng con đang nhỏ những giọt nước mắt cảnh báo. Xin nhậm lời, Ôi Chúa, để quý ông quý bà sẽ không nghĩ những điều con nói như một trò đùa, và dân sự hội thánh sẽ không nghĩ về nó như là điều gì đó là thành kiến hay chống lại họ. Xin cho họ thấy, Chúa ôi, đó là trong tình yêu thương.

²³⁴ Ngài làm chứng cho con, Đức Chúa Trời Toàn Năng ôi, rằng con đã đi lên xuống miền duyên hải này, năm này đến năm khác, tuyên bố Lời Ngài. Xin làm chứng cho con, Ôi Chúa, nếu điều đó xảy ra tối nay, con đã nói ra Lẽ thật. Ngài biết khả tượng này về Nàng Dâu là Lẽ thật. Con đã lấy Danh Ngài bởi điều đó, Chúa ôi, và nói đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Và con cảm thấy mình ý thức, về những gì con đang làm, Chúa ôi.

²³⁵ Vậy con cầu xin Ngài, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus, xin cho dân sự tự rung động, đêm nay, và chạy trốn khỏi cơn giận sắp đến, vì I-ca-bốt được viết trên các cửa và trên các quốc gia. Một dấu kẻ ô đen đi ngang qua nó. Thánh Linh của Đức Chúa Trời đau buồn lìa khỏi nó, và họ đã được đặt lên bàn cân và thấy thiếu kém. Bữa tiệc của Vua Nê-bu-cát-nết-sa lại tái diễn, với những tiệc tùng say sưa và phụ nữ ăn mặc hở hang, tự xưng họ là Cơ-đốc nhân.

²³⁶ Ôi Đức Chúa Trời trên Trời, xin thương xót một thể gian đầy tội lỗi và một dân tội lỗi, Chúa ôi, như chúng con đêm nay. Lạy Chúa, con đang cố đứng trong sự vi phạm và cầu xin ơn thương

xót Thiêng liêng, mà Ngài sẽ phán với đám đông này tối nay và kêu gọi Nàng Dâu của Ngài chú ý, Chúa ôi, không phải diễn hành bằng dấu hiệu tín điều nào, nhưng bởi âm thanh Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Xin nhậm lời, Ôi Chúa. Xin để điều đó được tỏ cho biết, đêm nay, rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và Lời Ngài là Lẽ Thật. Trong khi, một cách trang trọng, đối diện với dân tộc này, chúng con kêu gọi họ chú ý về Lời Ngài.

²³⁷ Nhon Danh Chúa Jêsus Christ, con cầu nguyện cho họ, Chúa ôi. Họ đã nhìn thấy Ngài, bên kia bất kỳ bóng dáng nghi ngờ nào, hành động qua đám đông và bảo cho họ những gì trong lòng họ. Và Ngài biết, Chúa ôi, rằng, ngay bây giờ, những gì đang diễn ra. Ngài biết đó là Lẽ thật, Ôi Chúa. Và con cầu nguyện với Ngài, trong Danh Chúa Jêsus, xin để Thánh Linh cầu thay trở lại, lạy Chúa, và kéo từ cử tọa này, lạy Chúa, những người được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Xin nhậm lời, Ôi Chúa. Con cầu nguyện với tất cả tấm lòng.

²³⁸ Những người này, một cách tự nhiên, Chúa ôi, đã dâng cho con đồng xu cuối cùng họ có, để ủng hộ Sự điệp này. Họ sẽ làm bất cứ điều gì mà họ có thể. Nhưng, Ôi Đức Chúa Trời, khi đối đầu với Nó, và đến trong Nó, con nguyện xin, Chúa ôi, rằng đây sẽ là đêm Ngài sẽ ban thưởng cho họ và tuôn đổ Thánh Linh của Ngài trên hội đồng này. Và xin đừng có sự đùa giỡn hay chạy nhảy chung quanh, nhưng khóc lóc và kêu la, và một sự ăn năn, nắm lấy sừng bàn thờ, trong khi chúng con thấy sự phán xét đang diễn ra quanh chúng con, tối nay. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con thành tâm cầu nguyện như con biết thế nào, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

²³⁹ Hỡi anh, chị em của tôi, tôi—tôi không biết phải nói gì thêm nữa, nếu tôi được ơn trong mắt anh chị em, bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, nếu anh em tin tôi là tiên tri của Ngài. Đây là lần đầu tiên trước công chúng tôi từng nói điều đó. Nhưng tôi cảm thấy một loại cảnh báo kỳ lạ nào đó. Tôi không có thiên về điều này. Anh chị em biết tôi không. Tôi không hành động như thế này. Tôi đã do dự giảng Sự điệp đó và nói những điều đó. Tôi chạy qua một bên và mọi thứ khác, để tránh khỏi làm điều đó. Nhưng Nó đã được nói ra, và Nó sẽ đứng trong Ngày Phán xét,

như một chứng nhân rằng tôi đã nói Lẽ thật. Đó là CHÚA ĐỨC CHÚA TRỜI PHÁN NHƯ VẬY!...?...

²⁴⁰ Ô, hỡi anh chị em Ngũ Tuần, hãy chạy để cứu sự sống mình. Hãy chạy trốn đến sừng bàn thờ và khóc lóc, trước khi quá trễ, vì giờ sẽ đến khi anh chị em có thể khóc mà sẽ không ích gì. Vì Ê-sau đã tìm kiếm địa vị, quyền trưởng nam của mình, mà đã không tìm được. Tôi ủy thác cho anh em, ô, hỡi California. Ô, hội đồng của Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn, những người tôi yêu thương, những người mà tôi đã để lại và gắn bó, với tất cả tấm lòng, tôi giao phó anh em cho Chúa Jêsus Christ, tối nay. Hãy chạy đến với Ngài! Đừng để ma quỷ làm anh chị em nguội lạnh với điều này. Hãy cứ sống đúng đắn với Nó cho đến chừng anh chị em, mỗi người, được đầy dẫy Thánh Linh, thật nhiều, đến nỗi làm cho anh chị em đến với Lời này, mà sẽ làm cho các chị những người nữ sống có trật tự, mà sẽ làm cho các anh những người nam sống có trật tự. Nếu anh chị em nói mình có Đức Thánh linh mà không sống phù hợp với Lời, đó là một linh khác trong anh chị em. Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài, Đấng Mê-si, Lời được xúc dầu. Nàng Dâu phải là một nữ Mê-si, Lời được xúc dầu.

²⁴¹ Chúng ta hãy đứng trên đôi chân mình, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Nếu anh em không bao giờ nghe tiếng tôi lần nữa... Nhưng, nếu Chúa khứng, tôi sẽ đi đến Châu Phi, trong vài giờ nữa. Tôi có lẽ không bao giờ quay lại. Tôi không biết. Nhưng tôi nói với anh chị em, với tất cả tấm lòng của mình, tôi đã nói với anh em Lẽ thật. Tôi đã không né tránh để tuyên bố với anh em mọi điều mà Đức Chúa Trời đã bảo tôi nói. Và tôi đã nói Nó trong Danh Chúa.

²⁴² Thật là giờ phút trang trọng. Tôi không biết diễn tả nó như thế nào. Tôi đã cố gắng rời bục giảng ba hay bốn lần, và tôi không thể làm được. Đây là giờ trang trọng. Anh em đừng bao giờ quên. Đây là lúc mà, có lẽ, Chúa đang kêu gọi lần cuối cùng của Ngài. Tôi không biết. Ngài sẽ có lời kêu gọi cuối cùng của Ngài, ngày nào đó. Khi nào? Tôi không biết. Nhưng tôi đang nói cho anh em, theo khả tượng đó, nó giống như rằng Nàng Dâu đó sắp kết thúc.

²⁴³ Hãy nhìn các giáo hội mang danh nghĩa đang đi vào. Khi nữ đồng trinh ngủ gục đến xin Dầu, nàng đã không có được Nó. Nàng Dầu đi vào. Sự Cát Lên đến. “Trong lúc họ đi mua dầu, Chàng Rể đến.”

²⁴⁴ Anh chị em có ngủ gục không? Hãy thức dậy, nhanh chóng, và tỉnh táo. Và chúng ta hãy cầu nguyện, mỗi người, giống như chúng ta đang hấp hối vào phút này, trong Danh Chúa. Chúng ta hãy, mỗi người, cầu nguyện theo cách riêng của mình.

²⁴⁵ Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, xin thương xót chúng con. Chúa ôi, xin thương xót con. Xin thương xót hết thủy chúng con. Ích gì để làm điều đó, cho dù chúng con làm gì đi nữa, nếu chúng con thất bại trong những điều này? Con đứng và cầu xin sự thương xót, Ôi Chúa, trước khi thành phố lớn này chìm dưới biển và sự phán xét của Đức Chúa Trời quét qua vùng duyên hải này. Con nguyện xin, lạy Chúa, rằng Ngài sẽ kêu gọi Nàng Dầu của Ngài. Con giao phó họ cho Ngài giờ này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. A-men...?...Con đã nói lẽ thật...?...

SỰ CHỌN NANG DÂU VIE65-0429E

(The Choosing Of A Bride)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Năm, ngày 29 tháng Tư, năm 1965, tại Hội đồng Thông Công Quốc Tế Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn, ở Khách sạn Biltmore tại Los Angeles, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org